سبيل
الكل في سبيل الحق
Sebil
herşey hak için

Siyasi, edebi, tarihi haftalık gazete ● 24 Haziran 1977
Sahibi ve Başyazarı: Kadir Mısıroğlu ● 7 Receb 1397
Vilâyet Han Kat: 3 No: 204 Cağaloğlu — İSTANBUL

SAYI: 78 / BEŞ LİRA / BİR DM.

ERMENİ VAHŞETİNİN GERİSİNDE KİMLER VAR?

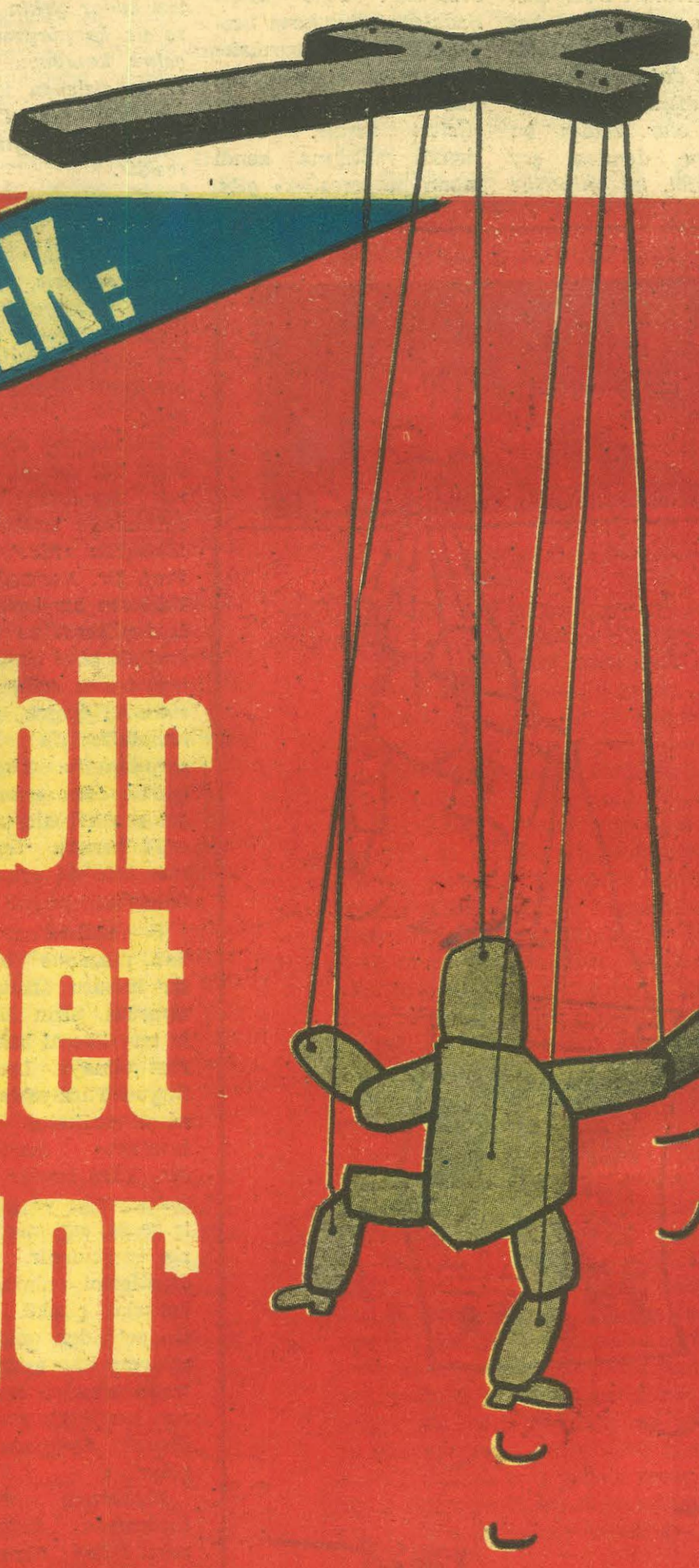

ACI AMA GERÇEK:

Kukla bir hükûmet aranıyor

OKUYUCU İLE HASBİHAL

Köle basın

Muhterem okuyucularımız,

Efkâr-ı umûmiye dediğimiz şimdilerde «kamuoyu» diye bilinen mefhum kimin veya kimlerin adıdır; karışık bir mes'ele. Bazılarının tâbiri kullanma şekline bakarsanız, kastedilen millet'dir. Bazılarına göre tâbirin bu geniş şümûllü daraltılır, olur okumuş - yazmış takımı.. Hattâ manâ daha da daraltılıp, «kamuoyu» denilerek, bakarsınız birtakım devlet müesseseleri ve bunların başını işgâl edenler, bakarsınız sermaye ve sendika çevreleri kastedilir. Bazı bazı sokakda rastgele üç - beş kişiyle yapılmış mülâkatların dahi «kamuoyu»na ait düşünceler aksettirildiği olur. Hülâsa bu kamuoyu denilen şey muz gibi, ne niyetine yerseniz, o tadı veren daha doğrusu o manâyı yüklenen kelime hâline gelmiştir.

Ve basın işte bu manâsı meflûç kamuoyunun sözcüsü olduğu iddiasındadır. Yine kendi ifadeleriyle bunların hem «kamuoyu oluşturmak» ve hem de «kamuoyuna sözcülük etmek» gibi vazifeleri vardır. Yâni, «kendi yaptığına kendi tapan putperestler» gibi, kendi kotardıklarını memlekete marifetmiş gibi sokuşturmaya çalışırlar.

Bu mes'elenin bir yüzü..

Diğer yüzünde ise, alabildiğine ve en az birincisi kadar çirkin bir çehre ile karşılaşırsınız. Bu çehre, kamuoyu maskesi ile gizlenen iç ve dış güçlerle, tekelci - faizci sermaye uşaklığının çehresidir.

«Kamuoyuna sözcülük etmek» vazifesi işte bu çehre ile iç ve dış düşman güçlerle, tekelci - faizci sermaye ile ittifak etme hâdisesidir. Onların sözcülüğünü, onların köleliğini yapma vazifesidir.

Bilinmeyen bir mevzû değil bu. Ancak, geçtiğimiz sayımızın baskıda bulunduğu sıralarda İstanbul'da MSP lideri Prof. Dr. Necmeddin Erbakan'ın bir basın toplantısı vardı ve bu toplantıda kimi yerli basının, temas ettiğimiz tiksindirici gerçek vazifesi, temsilcilerinin yüzüne çarpılıyordu. Toplantıya iştirâk eden arkadaşımız bir ara söz alıyor ve bu çeşid basının temsilcilerine hitaben aynen şöyle diyordu:

«— Muhterem Erbakan, müsaade ederseniz bir hususu arzetmek istiyorum. Sizin tâbirinizle bu «liberal basın» dürüst olmayı beceremez. Bugün Türkiye'de bu basının vazifesini «tekelci sermaye» emretmektedir. Yâni bunlar, tekelci sermayenin ve pek tabii iç ve dış «egemen» güçlerin emrindedir. Mevcûdiyetlerini onlara borçludurlar çünkü.. Milletin cebinden onların kasalarına ilân gelirleri aktaran sömürü bortumlarını kestiğiniz anda, bu liberal dediğiniz basın çöker...»

Muhterem Erbakan, toplantıda sadece bir parti lideri olarak değil aynı zamanda Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı sıfatıyla hazır bulunuyordu. Onun içindir ki, arkadaşımızın ifade ettiği bilinen gerçek, daha bir husûsiyet kazanmıştı. Şüphesiz yine bu sözler o toplantıda ortaya çıkan bir tablo üzerine söylenmişti.

Çünki, MSP Lideri basın mensubu olarak karşısına geçmiş olan muhatablarına hitaben ve üzerine basa basa «ciddiye gayriciddi, gayriciddiyi ise ciddi gösterme gayretleri» *içindeki neşriyata dikkati çekiyor ve* «Memleket ve millet hesabına müsbet ve dürüst neşriyatta bulunacak olan basma duyulan ihtiyacı» *anlatmaya çalışıyordu.* «Liberal basının halen takibettiği yol memleketimiz ve milletimiz için zararlı» *idi.* «Yanlışlarda ısrar etmek» *demekti. Erbakan. bu mes'ele üzerinde o kadar çok durmuştu ki, hattâ, ısrarla nasihatleri anlamamakta kararlı olan bir muhabir, toplantının başından itibaren mensubu bulunduğu tröst hesabına takındığı lâubali tavrını daha da ileri götürüyor, Erbakan'ı «basını karşısına almakla» suçlamaya vardırıyordu.*

İşte bu anda arkadaşımız yukarıda dercettiğimiz şekilde söze giriyor ve şöyle devam ediyordu:

«— Bu arkadaşın çizmeden yukarı sual ve ısrarları ile sizi anlamamaktaki inadını tabii karşılayınız. O patronuna, patronu da tekelci sermâyenin patronlarına, onlar da iç ve dış güçlere bağlıdır...»

Bu elbette ağır bir ithamdı. Malûm muhabir donup kalmıştı. Fakat onu daha da şaşkın eden, Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı sıfatını taşıyan Erbakan'ın, arkadaşımızın sözlerini,

«— Çok doğru söylüyorsunuz..» *diyerek teyid etmesiydi.*

MSP lideri Prof. Erbakan neyi çok doğru buluyordu? Bugünkü yerli basının ekseriyetiyle «tekelci sermâyenin hâkimiyeti altında bulunduğu» tesbitine Erbakan «çok doğru» diyordu. Basın memleket ve millet menfaatlerinin değil, tekelci sermâyenin ve onlarında iplerini ellerinde tutan iç ve dış güçlerin sözcüsüydü. Erbakan, işte bu tesbite «çok doğru!» *diyordu.*

Ertesi günkü gazetelerde basın toplantısının; bu, belki de Türkiye'de ilk defa Başbakan Yardımcısı ve Devlet Bakanı'nın hazır bulunduğu seviyede ele alınan -bizce son derece- ehemmiyetli tarafı yoktu. Aksine, devam edip gelen cibilliyet mahrumu, müstemleke şahsiyetli haber üslûbu gazetelerde boy gösterdi. En müptezel misâliyle biri, basın toplantısında konuşulanlardan çıkara çıkara şöyle bir âdi başlığa yapışmıştı: «Erbakan, seçmenin boyanmasını istedi!»

Vatandaşı MSP lideri ne karşı hüsûmete teşvik ifadesini taşıyan bu «boyanası» haber başlığının mesnedine bakarsanız, ancak, mes'elenin mâhiyetini anlıyabiliyorsunuz. Meğer, Erbakan, seçimlerde sahtekârlığı ve mükerrer rey verilmesini önlemek maksadıyla seçmenin rey kullanırken -pek çok ülkede tatbik olunduğu gibi- birkaç gün silinmeyen boya ile seçmen kütüğünü imzalayabileceğine işaret etmişti. Ve gazete bu teklifden, «Seçmenin bo-

(Devamı 15. Sayfamızda)

Sebil

— DİKKAT!.. —

Sen İMAN kaynağından içmelisin arkadaş,
Hak yolunda canından geçmelisin arkadaş.
Asrımızda siyâsi münâfıklar türedi
Hangisi bak ve bâtıl seçmelisin arkadaş.

İSMAİL BAYRAM

MSP kâbusu

Kadir Mısıroğlu

TÜRKİYEMİZDEKİ imanlı zümre birkaç sene evveline kadar ancak bir takım mahdud gâyeli mahallî hizmetler peşinde koşuyordu. Üç - beş kişi bir-araya gelerek, yıkılmaya yüz tutmuş bir ecdâd yâdigârı camii şerîfi tâmir, veyahutta mûhitin ihtiyacına cevab verecek bir Kur'an Kursu veya İmam - Hatib mektebi tesisi için bir cemiyet teşkil ediyor ve bu gibi hizmetleri gerçekleştirmekten ötesini düşünemiyorlardı. Biraz daha ileriyi görebilenler ise, ehven-i şer saydıkları partilerde -velev en alt kademelerde de olsa- vazife alarak seçim zamanları o partinin listesine bir-iki tane daha imanlı veya «az şerîr» insanın girmesini sağlamaya çalışıyorlardı.

Zamanı için asla küçümsenemeyecek olan bu hizmet ve faaliyetlerin gitgide teraküm edip çoğalan nisbî fakat müspet neticeleri, zamanla daha şûmüllü talepleri mümkün kılmıştır. Tabiatiyle her fikrin nihaî hedefi, devlete sahib ve hâkim olarak amme kudretini kendi emrine sokmaktır. Mutlak fikir Türkiye'de ilk def'a Millî Nizam Partisi tecrübesiyle devlet burcuna tırmanmaya çalışmıştır. İman cephesindeki gelişmeyi farkedemiyen, veyahud da kabûl etmek istemeyen şer kuvvetlerle bir takım muvazaacıların, elele vererek Millî Nizam şahlanışını akîm bırakmak üzere kanun yollarını cebir ve kuvvetin emrinde kullandıkları mâlûmdur

Ancak Mecelle'nin «Bir şey ziyk oldukta muttası' olur» yâni tazyik edildikçe genişlemek meyli artar, kaidesi hükmünü icra ederek, Millî Nizam'a indirilen kanunîleştirilmiş fakat amme vicdanlarında tasvip görmediği için muşrûlaştırılamamış olan darbe, mutlak fikir mensublarının daha şûmüllü ve heyecanlı bir şahlanışını dâvet etmiştir. Bu şahlanışın eseri olan MSP, 1973 seçimlerinde henüz dokuz - on aylık bir mâziye sahipken Türkiye'nin üçüncü büyük partisi durumuna yükselmiş tu. Kendisine bu gayrı kabil-i izâle bir emrivâki haline gelmiştir. Zira bir takım sun'î sen - ben kavgalarının değil, temel millî icab ve ihtiyaçların mahsûlü olarak vücûd bulmuştu. Kendisine bu gayrı kabili izâle tesir ve itibarı, son yarım asırlık ictimaî buhranların amme vicdanında hasıl ettiği aksülâmellere bihakkın tercüman olabilmesi sağlamıştı.

İşte bu keyfiyet, Millî Selâmet Partisi'ni, milletimizi onun tarihî şahsiyetine zıd bir istikamette sevk ve idare etmek isteyenler için boğucu bir kâbus haline getirmiştir. Gerçekten MSP'nin mevcudiyetine bir takım fiili ve kanunî sebeplerle tahammül mecbûriyetinde kalanlar onun iman adına kopardığı tâvizler karşısında çılgına dönmüş, milletin dikkatinden saklanabilecek sinsi ûsullerle bu tâvizleri âdeta meyvasız ağaçlar haline getirebilmek için hudutsuz bir gayretle çalışmışlardır. Bunun en tipik misali «ahlâk dersleri»dir. Muhtevası birtakım sapık felsefî fikirlerle doldurulmuş ahlâk dersi kitapları ile matlûb olan neticenin husûlüne mâni olmaya çalışmaktadırlar.

Bundan yüz sene evvel 1876 yılında Türkiye'de ilk parlâmento açılırken memleketin imanlı idarecileri, teb'amız olan gayrı müslimlerin de bu parlâmentoda temsilcileri bulunacağını düşünerek, bunların kendi inançları istikametinde kanun teklifleriyle ortaya çıkmalarından endişe duyuyorlardı. Bu durum, İslâmî esaslara dayanan Osmanlı Devleti'nin idârecileri için ciddî bir endişe kaynağı idi. Bugün aradan yüz yıl geçtikten sonra, bu keyfiyet tamamen tersine dönmüş bulunmaktadır. Mü'min ve muvahhid insanların, müessir bir kadro halinde Meclis'e girmeleri, programlarını tamamlamış bulunan garbçı ve materyalist zihniyetteki partilerin, İslâm'a tâviz vermem ceburiyetini tevlid edeceğinden korkulmaktadır.

Son birkaç günden beri gazeteleri dikkatle okuyanlar, bu korkunun nasıl boğucu bir kâbus haline geldiğini ibretle müşâhede etmişlerdir. Zira Bab-ı âdi'nin bütün kalemşörleri MSP'ye seçim öncesini bile gölgede bırakacak bir kin ve gayzla hücûm etmektedirler. Sebep de, bu partinin CHP ve hattâ AP ile koalisyon kurmaya mütemâyil gözükmemesidir. Bu durum karşısında her iki partiyi tutan kalemşörlerin iddia, isnâd ve hattâ iftiraları arasındaki benzerlik bizim seçim meydanlarında pekçok tekrarladığımız ve fakat, -her nedense- lâyıkı vechile takdir edilemeyen bu iki parti arasındaki aynıyet ve beraberliğin fiilî bir isbatıdır. Seçimlerden önce, MHP'nin kendisiyle koalisyon yapmaya kifâyet edecek sayıda meb'us çıkarabileceği ümidine kapılarak kendini MSP'den müstağnî addeden ve bu yüzden «Reylerinizi MSP'ye vereceğinize CHP'ye verin!» diyen AP, derhal üslûb değiştirerek utanmadan MSP'nin de «milliyetçi» (!) olduğunu, binaenaleyh bir AP + MHP koalisyonu içinde bulunmasının tabii bulunduğunu iddia ve ilân edebilmektedir. Milliyetçiliğini beynelmilelci siyonistlerin tasdikine arzeden kim ki... Üstelik teklifinin kabulü istikametinde bir tehâlük göremeyince de, emrindeki kalemşörlerin CHP kalemşörleriyle ağızbirliği etmesine ne demeli... Ama bunlar zehirlerini, nasıl Ecevit'den sonra koalisyon teşkilî gayretleri -ihtimal- kendisine düşecek olan Demirel'in de MSP tarafından aynı Ecevit gibi, eliboş geri çevrilmesi halinde kusacaklardır!

Bu da pek uzak değildir. Nitekim, CHP kalemşörleri de Ecevit'in MSP Umûmi Merkezi'nden eliboş çevrildiği âna kadar MSP hakkında nisbeten ihtiyatlı bir lisan kullanmışlardır. Gerçi CHP'nin tek başına bir azınlık hükûmeti teşkili hususunda hukukî veya gayrı hukukî bütün usûlleri denemeden MSP'ye yaklaşması karşısında kendisini hafakanlar basan bazı CHP'li kalemşörler ve siyonist gazeteler görülmüşse de, bunlar, ekaliyette kalmış ekseriyet, içindeki cüz'î bir ümid dolayısıyle, yaylım ateşine geçmek için biraz daha beklemek lûzûmunu hissetmişti.

Şimdi, MSP'ye sol cepheden tevcih edilen tenkid, târiz ve hattâ hakaretlerle kendilerini ötedenberi, komünizme karşı oluşu değil de sırf câlî görünüşü sebebiyle AP'yi desteklemeye mantıksızca memur ve mecbur hisseden şucu bucu gibi birtakım klik adlarıyla tanınan sözümona müslümanların seçim öncesi MSP hakkında vârid ve vâki olan beyanları arasındaki aynıyet, her iz'an sahibini ürpertiyle uyandıracak kadar bâriz değil midir?!. Elverir ki, bunlar şöyle bir mukayese edilebilsin! İslâm dâvâsının has müdafii olduğunu iddia eden bu grupların hiç şüphesiz çoğu, samimî olan taraftarları, MSP hakkında kendilerine seçim öncesi söylettirilen sözlerin, bir Cüneyd Arcayürek veya Metin Toker ve Örsan Öymen gibilerin beyanlarıyla böylesine bir aynıyet taşıması karşısında hâlâ uyanmayacak ve gerçeği görmeyecekler midir?!.

Evet MSP, imân dâvâsının karşısındakiler için boğucu bir kâbustur. Milletin dâhil ve hâriçdeki düşmanları tarafından savrulan salvolarla bu meydandadır. Fakat kendilerinin imân ve İslâm adına ortaya çıkmış bir fedâî bulunduğunu iddia ve ilân edenler, dehşetli bir ifsâda kurban giderek bu kâbusun hezeyanlarını iman ve İslâm düşmanlarıyla paylaşmaya daha ne kadar devam edeceklerdir?!..

Yakın tarihimizde **Meçhûl kahramanlar**

Trabzon Meb'usu Şehid-i Muazzez

ALİ ŞÜKRÜ BEY

«Müddei tarih ve vatandır!..»

Ali Şükrü Bey

21

Kadir Musaoğlu

ALİ Şükrü Bey'in konuşmasının bu noktasında «Bravo, alkışlar ve müzâkere kâfi!..» sesleri birbirine karışmış ve konuşulanları anlaşılmaz hale getirmiştir. Fakat müzakereye devam olunması hususunda yükseltilen itirazlar üzerine celse tatil edilmeyip münakaşalar öğlen tatiline kadar devam etmiştir.

Öğleden sonra Men-i Müskirat Kanunu'nun münakaşasına İkinci Reis Vehbi Efendi'nin riyâseti altında devam olunmuştur. Zaman zaman elektriklenen bir hava içinde o gün geç vakte kadar hep aynı mes'ele ile meşgûl olan Meclis, müzakereleri nihayete erdiremediğinden 14 Eylül 1336 Salı günü yine aynı kanun lâhiyasının (tasarısının) görüşülmesine devam etmiştir:

«REİS — Efendim, dünden mübâşeret etmiş olduğumuz (başlamış bulunduğumuz) Men'i Müskirât Kanunu'nun birinci maddesi kabûl olundu. İkinci maddesini müzakereye gidiyoruz.» diyerek müzakereyi açmış, ancak, Bursa Meb'usu ve o günkü ilericilerin en belli başlılarından biri olan Operatör Emin Bey söz alarak evvelki gün kabûl olunan birinci maddenin kabulü sırasında resmî bir vazifeyle Meclis haricinde bulunduğundan bahisle maddede bir yanlışlık yapıldığını söylédi ve buna bir ilâve teklifinde bulundu. İddiasına göre «müskirat» kelimesi şarap ve birayı şumûlüne almıyormuş. Bunlar müskirattan sayılmazlarmış. Bu sûretle sadece rakı ve konyak men edilmiş bulunmaktaymış. Bu itibarla maddeye şarap ve biranın da menini sağlamak üzere «mevadd-ı muhammere» (tahammur etmiş, mayalanmış maddeler) kelimelerinin ilâvesi gerekliymiş. Bunun üzerine teklif reye konulmuş fakat ekseriyetçe reddolunmuştur.

Müteâkiben Men'i Müskirat Kanunu'nun ikinci maddesi okunarak müzakereye arzolunmuştur. İlk olarak söz alan Saruhan Meb'usu Refik Şevket Bey şu mütalaayı serdetmiştir:

«REFİK ŞEVKET BEY (Saruhan) — Efendim, üçüncü maddede zâid bir kelime var, bir fıkra var müskirat imâl, ithâl ve füruht edenler nezdinde yakalanacak olan... bu «yakalanacak olan» tâbiri, elinizdeki malları hemen kaçırınız, tavsiyesinden mâada birşey değildir. Herhangi bir müskirat âmilini veya gümrüklerden kaçırmak sûretiyle memalik-i ecnebiyeden ithale muvaffak olan bir hırsızı edille-i lâzımesiyle (lüzûmlu delilleriyle) elimize geçirdiğimiz halde bu madde-i kanuniyeye tevfikan evinde yakalanmada diye mahkûm edemeyz.

Onun için bendeniz «nezdinde (çıkarılmasını) hey'et-i muhteremeden rica ediyorum ve diyorum ki; «müskirat imâl, ithal ve füruht edenlerden müskiratın her kıyyesi için elli lira ceza-yı nakdî alınır ve mevcud müskirat müsâdere olunur» sonra müsâdere ve imha olabilir.

«ŞÜKRÜ BEY — Müsadereden sonra imhadır.

REFİK ŞEVKET BEY (Devamla) — Ve mevcud müskirat müsadere ve imha olunur demek doğru değildir. Besin Bey'in teklifi gibi ve mevcud müskirat imha olunur demek kâfidir. Çünkü, imha için mutlaka elde etmek lâzımdır.

Operatör EMİN BEY (Bursa) — Arapça değil mi, uydur uydur söyle...

REFİK ŞEVKET BEY (Devamla) — Yalnız Emin Bey biranın müskiratın mağdud olmadığına dair fennî mütelaata bendenizce mevad-ı muhammereyi koyup esrar gibi mevad-ı duhanniyeyi (yakılarak içilen maddeler) koymamak caiz değildir. Müskirat tabiri âmillerin imâl edebilecekleri vaziyette bulunsun, mevad-ı muhammereden olsun, mevad-ı duhanniyeden olsun, ne olursa olsun bendenizce yalnız bunun zabıt ceridesinde tefsirî bir suretde bulunması kâfidir. Zannederim, gerek şarap, gerek bira müskirata dahildir. Binaenaleyh bu tabir kâfidir. Ayrıca bir madde koymağa lüzûm yoktur.

TUNALI HİLMİ BEY (Bolu) — Afyon ne olacak?.

TAHSİN BEY (Aydın) — Efendim müskirat ekseriya satıldığı yerlerden ziyade naklonulurken derdest edilir. Onun için «bir mâhalden diğer bir mâhale, bir kasabadan bir kasabaya nakle-

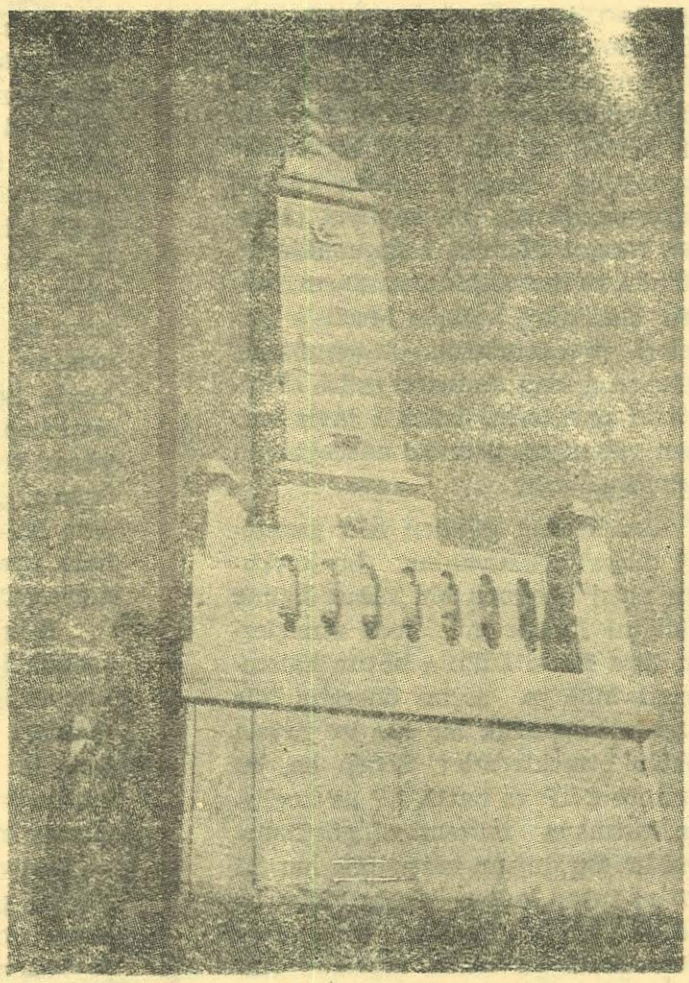

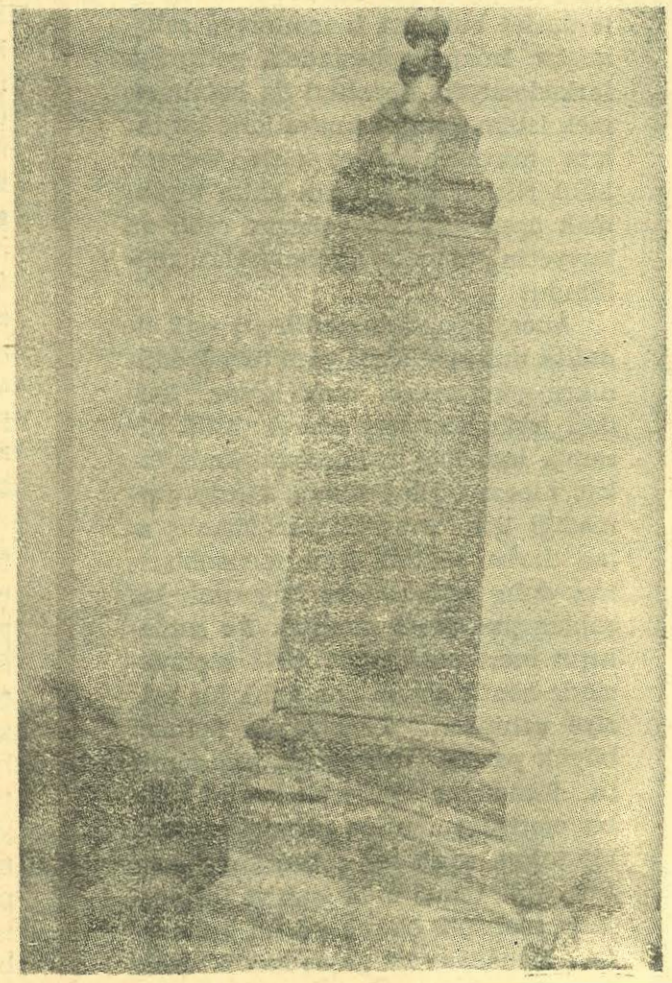

● *İleride izah edileceği üzere Ali Şükrü Bey merhumun feci bir surette şehadetinin baş fâili olan* Topal Osman *Ağa'ya Giresun'da şehrin içindeki bir tepede inşa edilmiş bulunan merkadi ve kitabesi.*

dilirken nakledenlerden» dahi kaydının ilâvesini ve bir de müskirat âmil ve nâkillerinin meselâ, araba gibi vesait-i nakliye veyahud kazan gibi alâtın da müsadere edilmesini teklif, ederim.

MEHMED ŞÜKRÜ BEY (Karahisarı sahib) — Onun aşağıda yeri var.

ALI ŞÜKRÜ BEY (Trabzon) — Efendim, bendeniz pek kısa söyleyeceğim. Bizim teklif ettiğimiz maddede müskirat kelimesi müskir olan (sekir, sarhoşluk veren) herşeye hattâ esrara da şâmildir. Bunun içinde afyon da dahildir. Tabii şarap ve bira da dahildir. Sekir veren herşey memnudur...

BİR MEB'US — Ya tütün?.

ALİ ŞÜKRÜ BEY (Trabzon) — Tütün müskirattan değildir, sekir vermez...» (53)

Sırf Birinci Büyük Millet Meclisi'nin mânevi yapısı fiilen belli olsun diye birkaç sayıdan beri bu müzakerelerden uzun uzun iktibaslar yapmış ve dikkatlerinize arzetmiş bulunmaktayız. Bu kadarını kâfi telâkki ederek mezkûr son celsedeki münakaşaları takdimden sarfı nazar ediyoruz. Ancak, şu kadarını söyleyelim ki, serdedilen bunca şer'î ve milli menfaatlere müteallik görüşe rağmen Men-i Müskirat Kanunu'nun büyük bir tehalükle karşılanmadığı ve o günkü hava içinde millete karşı böyle bir kanunu reddetmiş bir duruma düşmek istenmemesinden dolayı bu teklifin kanunlaşabildiği meydandadır. Bu durum da Birinci Büyük Millet Meclisi'ni fikrî ve siyasi temayülleri hakkında evvelce serdettiğimiz mütalaayı teyid edici olduğu meydandadır.

Birinci Cihan Harbi esnasında gizli düşman faaliyeti eseri olarak millet efradı arasında içki kullanılmasının gitgide genişlemekte bulunması münevver çevrelerde büyük bir endişe doğurmuş ve bildiğimiz «*Yeşilay*» teşkilâtı bu endişenin mahsulü olarak vücûd bulmuştu. Millî Mücadele gibi buhranlı bir devirde halkımızın sıhhatı ve fikrî selâmeti üzerinde son derecede müessir bir mes'elenin Birinci Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde böylesine isteksiz bir surette ele alınması ve zoraki olarak kabûl edilmesi, bu Meclis'in ekseriyetle İttihadcı olan mensublarının siyasi ve fikrî temayüllerini en güzel bir sûrette gözler önüne koymaktadır.

(53) Zabıt Ceridesi, c. 4. Ankara 1942, sh. 122 vd.

İÇKİ FELÂKETİ

Mustafa Yazıcı'nın eseri çıktı. İsteme Adresi: Yavuz Kitabevi, İstiklâl Caddesi Akçaabat - TRABZON

TÜRKÇESİ Ahmed SELÂMÎ

Manzara ve çâre

HEMEN ifâde etmeliyiz ki, cümhûriyet Türkiyesinin bugünki hâl-i pürmelâli, şuna buna hükûmet kurduruvermekle izâle edilecek gibi değildir. Hastalık, deri üzerindeki yara - bere ve iltihablardan ibâret görülür ve cildi merhemleyivermekle şifâyâb olunacağı sanılır da, devrân sistemindeki kana âid kanser hâlâ teşhis edilemezse, gidiş komaya, giriş de mezâra olabilir... Cümhûriyet devri kilise hayranlarının betonik kafaları üzerinde ÇANLAR çalıyor, onlarsa, hâlâ Çankaya yollarına düzülmüş, «çanlar kimin için çalıyor?» süâlini bile sorabilecek zihin ve ruh cevherinden nasibsiz, aceze mi aceze...

Hâlâ daha, kan kanserinin had safha vâsıl olduğunu görüp kabûl etmek istemiyen kör bir zihniyetin müjtelâları, saltanat kayıklarının kıçına kurulmuş, «ilkeler ve ülküler» nakarâtında!.. 12 Mart evveli ve sonrasının, maarif, üniversite ve gençlik triosunun iç harbin mukaddimesi hâlinde sahnelediği o yakıp - yıkıcı, can alıp kan dökücü müşahhaslığı bile, kan kanseri teshisi için, Ankara saltanatına hiç bir kaaznç te'min etmişe benzemiyor...

Allah'ın zikrini suç sayan kânunlarla Allahsızlığı ta'lim eden bir maarif mekanizmasını târihde bir benzeri görülmedik vahşilikde işleten bir zihniyet, kendi kendini ister cümhûriyet diye takdim etsin; ister medeniyet diye, ister batıcılık diye, ister milli irâdeci diye, ister hürriyet ve istiklâlci diye, ister demokrasici diye... İşte bugün, takdim tarzlarındaki lâf aristokrasisinin değil, vâkıaların dili meydanda... Hiçbir ahlâk nizâmı getiremiyerek ferd vicdanında zerre kadar mes'ûliyet hissi uyandıramıyan «ilkesel-ülküsel» Ankara aristokrasisi, bugün topyekûn dünyânın gözleri önünde vesikasını bulan mükerrer rey rezâleti ile de, ne tür bir demokrasi fırıldağı çevirdiğini, o yaldızlı «muâsır medeniyet» ve «milli irâde» tabloları altından seyredebilmelidir...

● Bizim zâviyemizden bakılınca, bugünün (çarpık demokrasisinin) getireceği en küçük çâre yokdur; ve bilakis, hastalığın sirâyet hududları bu sayede çok daha genişleyip derinlik kazanacakdır. Bunun en bâriz bir misâli de, yukarıda bir nebze temâs etdiğimiz mükerrer rey rezâleti bilinmek gerekir. (Çarpık demokrasili) çürük düzen, çâre diye el atdığı fıtrat dışı bir intihâb (seçim) sistemiyle, gûyâ koalisyondan kurtulmayı sayıklarken, bu sefer, dengesini ip canbazı gibi te'mine çalışan hükûmet teşkilleri peşine düşmüş, ve buna munzam, kurulacak her türlü hükûmetin nihâh mahsûlü olup olamıyacağı keyfiyeti de, mükerrer reyle şâibeli intihâbın (seçimin) parmaklarına takılmışdır!..

Manzara korkunç olduğu kadar da iğrenç bilinse gene az... Milletden, kendisine imân istenilen (çarpık demokrasi), işte bütün fezâili ve rezâili ile meydanda...

● Hüküm noktasına geldiğimiz şu günde, işte mükerrer beyânımızı en umûmi plânda apaçık ve cihâna duyurarak:

Ahlâk nizâmından mahrûm olduğu için ferd vicdanında mes'ûliyet hissi gibi temelin temeli bir malzemeden mahrum olan her rejim, fâsit dâirenin çıkmasında buğulmakdan kurtulamaz. Allah'a açıkları harbi ise, Allah'a dayanan Ahlâk nizamlarını da tahrîb ve tahrif ederek sürdüren dünyâdaki mücerred rejimleri ise, kat'iyyen iflâh olamazlar. Hükmümüzü, cihâm da içine alıcı şümûl dâiresinde devâm etdirerek deriz ki, âdemoğlu için iki şık vardır; o da, ya MUTLAK NİZÂM, yahut da MUTLAK İNHİZÂM... Akl için üçüncü bir şık getiren varsa, işte meydan; ve işte ilk insandan bugüne kadar da beşeriyet târihi...

● Hâdiselere, dönüp dolaştıkları ve içinde vücut buldukları dar ve sığ hudutların yevmi zemininde el atmak, bizim için hiçbir hâl tarzı getirmiyecekdir. Her da'vânın, kendi tabii kânunları ve kendi öz ta'biye icabları üzerine çekilerek yürütüleceği, pek çoğumuzca unutulmuşdur. Demiryolu üzerinde otomobille, karayolunda trenle, havayolunda gemi ile seyr ü sefer imkânı aramakla, boşuna zaman ve kudret israfına girişmemiz neden? Yolunu ancak fezâlarda bulabilecek bir fezâgemisini, keçiyolunda yürütmiye kalkışmak, hem gülünçlüğü ve hem de fezâ gemisinin işlemezliği kanaatını netice verip, onun fevkal'ade kıymetini alabildiğine tenzîl etmeye müncer olacaksa, bugünün (çarpık demokrasisine) âid keçiyollu vasatta da, her da'vânın hükûmet olarak yürütülmesi şartı yokdur... Aksi halde arzetmiş olduğumuz gülünçlük, dağ ve orman yollarından başka yol nedir bilmiyen en müptezel şakînin, haydutun ve hatta yamyamın elinde, o da'vânın aleyhine işletilecek bir büyük kozu hâlinde işletilir...

Da'vâcı, keçiyolunda harekete âmâde bir fezâ gemisi olarak seyr ü sefere, yani hükûmet olmıya tâlib bulunmayı değil; kenarda, sabır ve azimle, diğer vâsıtaların işe yaramazlığını isbatlayıcı kendi inşâını tamamlamaya, ve birtek ÜMİT MEMBAI VÂSITANIN kendisi olduğunu âbideleştirmiye bakmalıdır.

Yapılacak birtek iş, ufukdaki birtek ÜMİT hâlinde inşâ... Bunun için de, kendi özüne âid KÂNUN HÂKİMİYYETİ çerçevesinde yetişmiş, keyfiyet sâhibi adamına sâhib, askerî disiplin altında bir teşkilât... Öyle bir teşkilât ki, rûhunu ve özünü kaybeden bugünün insanına, Bizansiya kardinal külâhı yerine Müslüman sarığını tercih etdirircesine olgun bir edâ, fiil, tavır ve topyekûn keyfiyet içinde, yekvücûd, ve tam bir askerî disiplin yüklü olsun!. Milyonların gözünde, kurtarıcı bir ÜMİT olamadıkdan sonra; ve böyle bir ümit olmanın yolu da, «mutlaka keyfiyetden geçer» deyip paçalar sıvanmadıkça, hiçbir netîce alınamıyacağı kanaatindeyiz.

Her da'vâ kendi kânunları, tabii vasatı ve hareket yolu ne ise, ancak orada yürür... Hulâsa olarak netice: Temsil hakkına sâhib, nefsâniyet ve menfaat hesapları işlemiyen, KÂNÛN HÂKİMİYYETİ şuûrunda, keyfiyeti esas alan, askerî disiplin içinde bir teşkilât... Gerisi, kendiliğinden, ve umulmıyan bir sür'atle gelecekdir...

acı ama gerçek

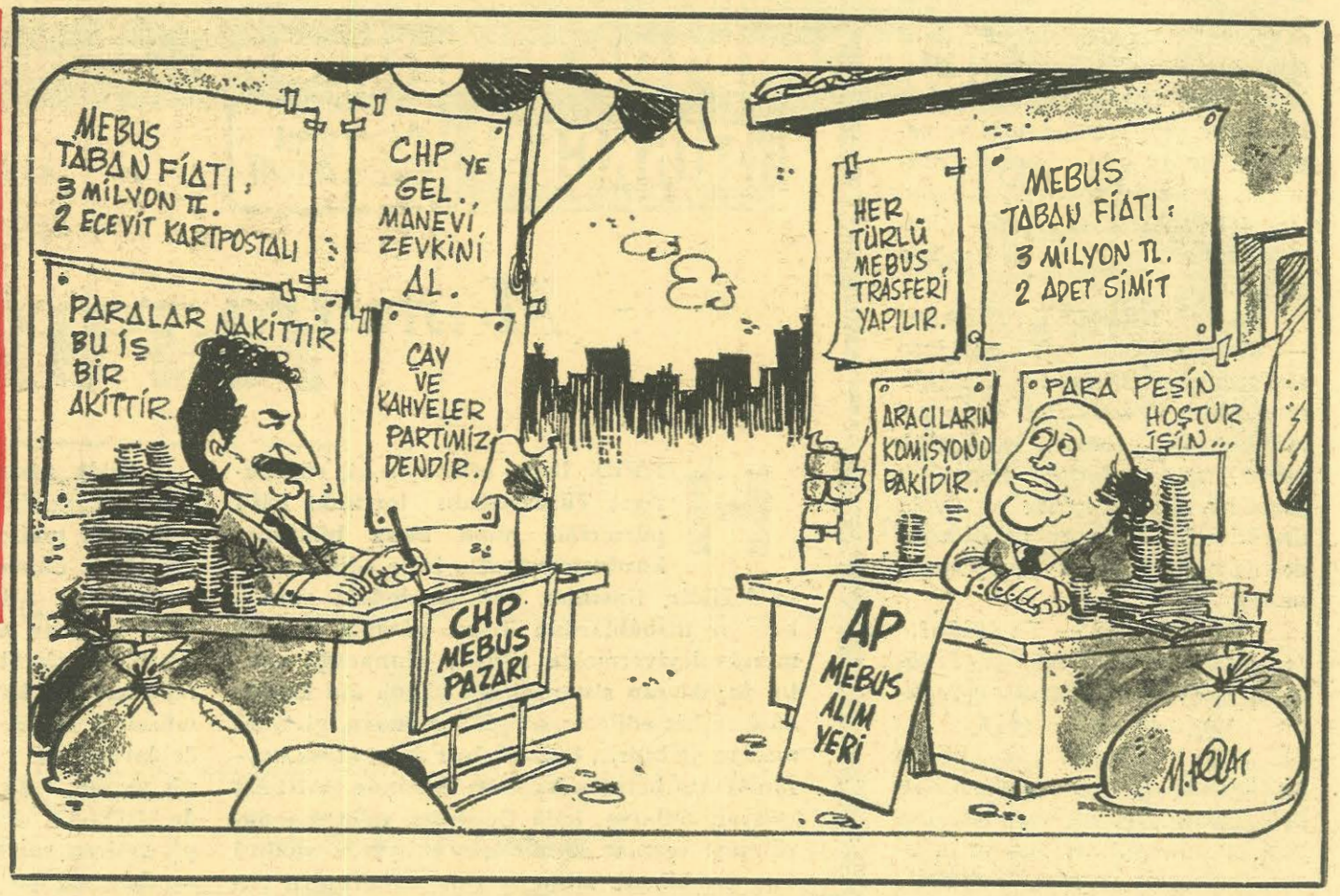

Emperyalizm kukla bir hükûmet arıyor!..

Dış kuruluşlar, MSP'siz Türk hükümeti istiyor

BRÜKSEL, M. ALİ BİRAND bildiriyor

● NATO ve AET çevreleri, MSP'nin katılacağı herhangi bir koalisyonun dış sorunları çözümleyemeyeceği kanısındalar...

İSVİÇRE, Fransa ve Japonya'dan sonra şimdi de Belçika'daki bir bankanın, Merkez Bankası çeklerini reddetmeye başlamasıyla gelişen "Türkiye'ye güvensizlik" eğiliminden sonra, Batı kuruluşları ve bazı ülkeler "Kurulacak herhangi bir Türk hükümetine Milli Selâmet Partisi'nin katılmasından kaygı" duymaktadırlar.

Ecevit'in veya Demirel'in Milli Selâmet Parti'li bir koalisyon oluşturmasının yaratacağı sorunlar birçok çevrelerde tartışılmakta ve bu kaygı Türk diplomatlarına sık sık bildirilmektedir.

NATO ve AET çevreleri, MSP'nin katılacağı herhangi bir koalisyonun dış sorunları çözümleyemeyeceği kanısındalar...

MSP'yi tasfiye plânı bozulunca

Kefere tehdit savuruyor!

Türkiye'yi mâli ve siyasi tehditlerle baskı altında tutmaya kararlı görünen NATO ve AET, emperyalist çirkin suratlarını seçimlerden sonra da göstermeye devam etmektedirler. Emperyalistler, Türkiye'yi kendileri için bir sömürü pazarı olmaktan çıkaracak tek kuvvet olarak Milli Selâmet Partisi'ni göstermekte ve bu partinin her ne suretle olursa olsun, Türkiye'nin idaresinde söz sahibi olmaktan çıkarılmasını istemektedirler. Bu niyetlerini daha evvel, erken seçim kararı arefesinde açıklayan NATO ve AET çevreleri, Türkiye'ye *«çözüm ve MSP'yi tasfiye plânı»* olarak teklif ettikleri erken seçimlerin de gayelerine vasıl olmada başarısızlıkla neticelenmesinden sonra, şimdi de diplomatik kanallardan *«MSP'nin her ne pahasına olursa olsun iktidara gelmemesi için tedbirler alınması»* yolunda Türkiye'ye talimat ve tehditler yağdırmaktadırlar. İfade edildiğine göre artık bu çirkin emperyalistlerin *«sabrı kalmamış»* vaziyettedir. Milliyet Gazetesi'nin bizzat Brüksel muhabirinin bildirdiğine göre de bu tehditkâr ifade *«bir Ortak Pazar yetkilisi»* nin ağzından çıkmıştır.

Aynı muhabirin verdiği habere göre, emperyalistler MSP'nin *«Kıbrıs'da gerekli tavizleri vermeye yanaşmaması ve taviz verecek olan partilere de müsaade etmemesi»* sebebiyle *«Kıbrıs sorununun yeniden buzdolabına konulacağından»* dolayısıyla Amerikan Ambargosu ve Ortak Pazar'la iktisadi münasebetler gibi mevzuların çözülemeyecek olmasından şikâyetçi bulunmaktadırlar.

Muhabir emperyalistlerin, MSP'siz bir hükûmet halinde bu *«sorunların çok daha rahatça çözüm olasılığı»* kazanacağı kanaatinde olduklarını yazmaktadır. 15 Haziran 1977 tarihli Milliyet teki haber hülâsaten şöyledir:

«BRÜKSEL, M. ALİ BİRAND bildiriyor.

İsviçre, Fransa ve Japonya'dan sonra şimdi de Belçika'daki bir bankanın, Merkez Bankası çeklerini reddetmeye başlamasıyla gelişen «Türkiye'ye güvensizlik» eğiliminden sonra, Batı kuruluşları ve bazı ülkeler «Kurulacak herhangi bir Türk hükümetine Milli Selâmet Partisi'nin katılmasından kaygı» duymaktadırlar.

Ecevit'in veya Demirel'in Milli Selâmet Parti'li bir koalisyon oluşturmasının yaratacağı sorunlar birçok çevrelerde tartışılmakta ve bu kaygı Türk diplomatlarına sık sık bildirilmektedir.

NATO VE KIBRIS

NATO'nun yüksek düzeydeki yetkilileri ve müttefik ülkeler büyükelçileri özel olarak görüşmeleri sırasında sık sık, MSP'li bir koalisyonun «Kıbrıs sorununu yeniden buzdolabına koyacağından» kuşkulandıklarını belirtmektedirler. «Kıbrıs Türkiye'nin tüm dış ilişkilerinin düğüm noktası durumuna girdi. Bugünkü durumun eski hükümetler dönemindeki gibi devamı sadece zararlı olur» diyen NATO yetkilileri, Ecevit ile dahi olsa bir MSP koalisyonunun konuyu halledemeyeceğinden kaygılanmakta ve «O zaman da asıl sorun olan Türk - ABD ilişkileri gergin leşecek» demektedirler.

AET DOSYASI

Ortak Pazar çevrelerinin de en büyük kaygısı, milliyetçi cephe dönemindeki gibi, MSP'li bir koalisyonun veya MSP'nin katılacağı bir başka koalisyonun ilişkilerdeki «Donukluk ve kararsızlığı» sürdürmesi olasılığından ileri gelmektedir.

«İki yıl süreyle Demirel hükümeti tutumunu saptayamamasının nedeni olarak bize MSP'yi gösterdi. Biz de seçimleri bekledik. Eğer aynı senaryo ile karşılaşırsak, aynı şekilde sabır gösteremeyiz» diyen bir Avrupa Komisyonu yetkilisi, özellikle Yunanistan, Portekiz ve İspanya'nın katılma döneminde Türk anlaşmasının canlandırılması ve yeniden rayına oturtulma gereğine dikkati çekmiştir.

KREDİ AÇAN ÇEVRELER

Türkiye'yi özellikle kısa vadeli kredileriyle destekleyen bankacı çevreler ise, bir partinin koalisyona girip girmemesine karşı tutum takınmak yerine «Gerekli ekonomik önlemleri alacak ve sosyal dalgalanmaları durduracak» bir hükümet beklediklerini saklamamaktadırlar.»

Bir günün hikayesi

Günün

Az konuşan az, çok konuşansa çok pişman olur.

Sözü

KİM KİME DESTEK DEĞNEĞİ

ESKİLERİN anlattıkları pek çok hikâye vardır. İnsan çok yaşadıkça çok görür derler, bizler de öyle olduk. Şu anda Türkiye'de yaşayanlar kısa sürede çok şey görür, yaşar oldular.

Ecevit yıllar sonra yine Erbakan ile el sıkıştı ve başbaşa konuştu, ihtimal kendisine bazı sözler söyledi. Bunlar neler olabilir?

Söylenenler doğru ise Ecevit, Erbakan'a demiş ki, "Ben bundan sonra yurt dışına gezmeğe gidersem Orhan Eyüboğlu'nu değil, seni yerime bırakacağım." Bu bir.. Sonra demiş ki, "Sokaklarda öldürülen gençlerden İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk'ün günahı olmadığını öğrendim." Bu da iki.. Sonra,

liderin konuşmaları bu minval üzerine devam edip gitmiş. Erbakan mı ne yapmış? "Şaka ediyorsunuz" demeyip, herhalde memnun olmuş. "Takdiri ilahi" diye ilave etmiş.

Eğri oturup doğru konuşalım. Demirel'in seçim öncesi söylediği bir söz vardı. "MSP'ye verilen her oy CHP'ye gider" diye. "MSP, CHP'nin koltuk değneği" diye. Dünden itibaren bu sözler değişti artık. Şimdi CHP, MSP'nin koltuk değneği oldu veya olmak üzere. Sonra CHP'ye verilen oyların MSP'ye gidebileceğini gördü gerçek Atatürkçüler bir defa daha...

Atatürk sözünü ağ... değer-
meyenler ile Atatürk ...
çıkaranlar ...

Ecevit MSP'nin attığı temellerin gerçek olduğunu öğrenmiş

Garip memlekette öfkeli itiraf

Türkiye bir garip memleket. Garip evet, çünkü mahzun; münevverinin hıyânetlerinden mahzun. Garip çünkü, son derece acâib hâdiselere sahne oluyor. Sebep : yine o münevverim diyen akıldâneler...

Bakınız memleketi idare etmek iddiasında bulunan ve Erbakan'ın tâbiriyle «solcu ve renksiz» takımına.. Kısaca hatırlayınız :

Yıl 1973 :

Renksizler, MSP'nin kapatılması gereken bir parti olduğunu bağırıyorlar. Koronun başını Süleyman Demirel çekiyor.

Solcular, MSP'yi yere göğe koyamıyorlar, bir medih bir medih.. Çünkü, MSP ile bir koalisyon kurabilmenin rüyâsı ile yatıp kalkıyorlar.

Yıl 1974 :

Solcular, 7,5 ay hükûmette zor kalıyorlar. Bütün ayakoyunları boşa çıkıyor ve MSP'nin kararlı tavrı karşısında bozguna uğrayıp resmen bağıra bağıra hükûmetten kaçıyorlar. Hem kaçıyorlar ve hem de MSP'ye karşı ağızlarına gelenleri söylüyorlar, ne gericiliğini bırakıyorlar, ne geçimsizliğini ve ne de çağdışılığını.. Koronun başında bu defa Ecevit var..

Yıl 1977 Nisan ayı :

Ecevit'in 1974'deki rolünü Demirel devralıyor. Seçim meydanlarında MSP aleyhine ağzına ne gelirse söylüyor. Onu «CHP'ye destek değneği» olarak suçluyor. Ciddiyetsiz diyor, safsata diyor... Maksâdı erken seçimle yıktığı hükûmeti yalnız başına kurabilmek..

Yıl 1977 Haziran ayı :

Renksizler bozguna uğramış, seçimlerden umduklarını bulamamışlardır. Demirel, yıktığı hükûmeti yeniden kurmaya tâlibdir ama, bu nasıl olacak? Başlıyor MSP'nin de «milliyetçi» olduğundan dem vurmaya..

Solcular ise şaşkındır, iktidar rüyâsını onlar da görmektedirler ama, uyandıklarında bunun aslının olmadığını anlamışlardır. Ve tıpkı Demirel gibi başlıyorlar MSP için 1973'de dediklerini tekrar etmeye. Solak kalemler yine MSP'ye medhiyeler düzüyor.

Ve Ecevit sonunda Erbakan'a gidiyor.. Tabii tersyüz oluyor. Ama nasıl? Buyurun Hürriyet adındaki tekelci sermaye sözcüsünün öfkeli itirafını birlikte okuyalım :

«Eskilerin anlattıkları pek çok hikâye vardır. İnsan çok yaşadıkça çok görür derler, bizler de öyle olduk. Şu anda Türkiye'de yaşayanlar kısa sürede çok şey görür, yaşar oldular.

Ecevit yıllar sonra yine Erbakan ile el sıkıştı ve başbaşa konuştu, ihtimal kendisine bazı sözler söyledi.

Bunlar ne olabilir?

Söylenenler doğru ise Ecevit, Erbakan'a demiş ki, «Ben bundan sonra yurt dışına gezmeğe gidersem Orhan Eyüboğlu'nu değil, seni yerime bırakacağım.» Bu bir.. Sonra demiş ki, «Sokaklarda öldürülen gençlerden İçişleri Bakanı Oğuzhan Asiltürk'ün günahı olmadığını öğrendim.» Bu da iki.. Sonra, «MSP'nin attığı temeellerin tümünün gerçek olduğunu saptadım!..» Bu da üç. «Bugüne kadar gazetelerin yazdıkları yanlışmış. Kardeşin Akgün Erbakan'ın suistimalleri hakkında basında çıkan ve çıkarılan tüm yazılar yalan. Akgün Erbakan'a ben de seve seve iş verebilirim. Hele Sanayi Bakanlığı hakkında çıkarılan sözler.. Bunlarda yadırganacak ne var ki?» demişmiş..

Sadece bununla yetinmemiş Ecevit denilenler doğru ise, «Niye dinlenme kamplarında içki yasağına karşı çıkalım?.. Ben şahsen her zaman içki yasağı olmasından yanayım. Karayollarının ne güzel çalıştığını hiç bir partizanlığın sızmadığını yıllardan beri gördüm, hele Kıbrıs sorununu sizden başkası ile çözemeyeceğimize o kadar inandım ki, çünkü siz büyük devlet adamısınız.. Öyle söylendiği gibi kimsenin ardından konuşmuyor, her şeyi yüzüne karşı söylüyorsunuz» bile demiş...

Eğri oturup doğru konuşalım. Demirel'in seçim öncesi söylediği bir söz vardı. «MSP'ye verilen her oy CHP'ye gider» diye. «MSP, CHP'nin koltuk değneği» diye. Dünden itibaren bu sözler değişti artık. Şimdi CHP, MSP'nin koltuk değneği oldu veya olmak üzere. Sonra CHP'ye verilen oyların MSP'ye gidebileceğini gördü gerçek Atatürkçüler bir defa daha...» (13.6.1977)

Gülüyorsunuz değil mi, gülünüz! Ve biliniz ki, şimdi tersyüz olma dediklerini yalama sırası renksizlerde!..

Söyleyin, Türkiye garip memleket değil mi?

ortadoğu/dan

SAİD ŞAMİL

YAHUDİ DÂVÂSI ve FİLİSTİN

Halbuki, İngiltere'nin devam edegelen 29 yıllık mandaterlik devrinde, yahudiliği hoşnûd edebilmek için, ahlâk dışı, kanûn dışı nekadar menfûr vâsıta varsa hepsini kullandı. Filistin'in hakiki sahipleri olan Müslüman halkı çarçur etmeye çalıştı. Şimdi nasıl oldu bilmem, çeyrek asır devam eden bu apaçık çirkin tenakuzdan, hiçbir İngiliz'in vicdanı duygulanmamıştı.

Demek ki, İngiliz Hâriciye Nâzırı tarafından ileri sürülen bu tâbirin İngiliz lûgatında İngilizler'e has ayrı bir mânâsı vardı.

Her neyse, Birleşmiş Milletler Kâtibi Umûmisi bu talebe istinâden, resmi bir şekilde Meclis üyelerini 28 Nisan 1947'de yapılacak fevkalâde bir toplantıya davet etmesi üzerine, Meclis'de bulunan Arap Ülkeleri temsilcileri yapılan bu talebi tavzih kastıyla, bizzat mandeter İngiltere tarafından itiraf edilen bu taarruzlu tâvizin ilgâsıyle yerine Filistin'in diğer Arap Ülkeleri misillû istiklâl verilmesi hususunu rüznâmeye alınması talebinde bulunmaları Meclis'deki bütün dolanbazcılara kaygu verdi.

Bir temsilin sahne düzeni yapılırken perdenin beklenmedik bir şekilde açılması gibi, Arapların böyle bir taleble ortaya çıkmaları, Birleşik Milletler minberinden ilân edilen insani umdelerin, yahudilik hesabına nasıl tezvire uğradığını ortaya koyabilirdi. Böyle bir iş, ne çökmekte olan İngiltere'nin ne de cihan mukadderatına hâkim bir durum alan Amerikanın siyasetine uyamazdı.

Bunun neticesi Birleşmiş Milletler'de hummalı bir kulis faaliyeti kendini ihsas ettirmeye başladı. Bir taraftan Birleşik Amerika ile onun himayesinde olan Güney Amerika Devletleri, Britanya Krallığı'yla onun dominyonları ve İkinci Dünya Savaşından perişan çıkan Batı Avrupalı bâzı varlıklar; diğer taraftan da istiklâllerine yeni kavuşan ve o sâyede âlemşümûl müesseseye üye olma şerefine nâil olan küçük devletler, şimdi çok hassas ana prensipler üzerinde birbirleriyle karşılaşacakları anlaşılıyordu.

Hak ile dolanbazlığın karşılaştığı bu âlemşumûl sahnede zaferin tahakkuku, Sovyetler Birliği ile ona bağlı ve göstereceği istikamette gitmeye mahkûm Doğu Avrupalı Devletlerin vereceği karara bağlı **kalıyordu. Filistin dâvâsı için bu büyük bir talihsizlikti.**

Büyük devletler arasında yakın doğu ile en çok alâkadar olan ülke Rusya'dır. Çarlar devrinde müteselsil istilâ savaşları halinde tecelli eden bu ihtiras, komünizm inkılâbından sonra da devam etmiş fakat üslûb değiştirmiştir. Yalta Konferansı'nda cereyan eden alışverişler bunun en canlı isbatıdır.

Yahudilerin himmetiyle Amerika'dan gelen yardımlarla Hitler'in korkunç pençesinden zor belâ yakasını kurtaran Stalin'in Rozvelt'den istediklerinin başında Boğazlar geliyordu. Beklenmedik bir şekilde Rozvelt'in bu talebi reddetmesi, onu takiben Truman'ın da tehdidkâr bir ültimatom ile, kendilerini Basra Körfezi'ne ulaştıracak olan İran'ı işgâl ettikleri mıntıkalardan apar - topar çıkarması Stalin için ağır bir darbe oldu. Vâkıa, Sovyetler, yahudiliğin himmetiyle savaş sonu, ülkelerinin doğu ve batı sınırlarında beklenmedik ölçüde geniş tâvizlere mazhar oldular. Fakat, Ruslar için güneyde göz koydukları Boğazlar'la, Basra Körfezi'ne kıyasen yapılan bu tâvizler hayati bir ehemmiyet arzetmiyordu. Bundan dolayı Stalin Amerikalılara olduğu kadar Yahudilere karşı da hırslı idi.

Şimdi o, bu hıncını uzun vâdeli bir intikam ameliyesine bağlamaya karar veriyordu. Moskova'dakiler, yahudi ihtirasının hududsuz olduğunu çok iyi biliyorlardı. Bundan dolayı Filistin'e yapılan bu ikinci hurucun Yakındoğu'da bir gâile kaynağı olacağını ve yanlız Arapları değil, zamanla Amerikalıları bizar kılacağını ve Yakındoğu'daki âhengi alak-bulak edeceğini pek iyi biliyorlardı. Onun için, bu bulanık suda istedikleri gibi avlanmak arzusuyla, Amerikalılarla yarışırcasına Yahudilere taraf olma kararını verdiler.

(Devamı var)

Ermeni vahşeti!

Veysel EROĞLU

ERMENİ Harekâtı Türk Milleti'nin ihânete zamanında ve gereği şekilde karşı koyması yüzünden suya düşünce komiteci Ermenilerin çoğu Ruslarla çekilip gittiler. Güneydoğu Anadolu'da dâimî müdafaalar yapan Adana, Maraş, Urfa, Gaziantep şehirlerimizin müstevli Fransızları kovmasıyla beraber o bölge Ermenileri de yakınlığı sebebiyle Suriye ve Lübnan'a kaçtılar. Kısa bir zamanda «Lübnan» bir Ermeni üssü hâline geldi. Buralarda Ermeni mekteplerı açmaya ve bilhassa Lübnan'a «intikam âbideleri» dikmeye başladılar. Bütün bu faaliyetler, Ruslar tarafından desteklenmektedir. O derece ki; Rusların baskısiyle Lübnan'da kurulan Komünist Partisi'nin reisliğine Hrant Devyan adında bir Ermeni getiriliyordu. Rusya hâlâ «gayrı meşrû veledi»ni koruma ve himâye telâşı içindeydi. 1946'da Rusların himâyesinde «Lübnan Ermeni Millî Komitesi», Güvenlik Konseyine bir telgraf çekerek Kars ve Ardahanımızın Sovyet Ermenistanına verilmesini istiyorlardı.

Lübnan'da üslenen Ermeniler her sene 24 Nisanda Beyrut'ta gösteriler yapmaktadırlar. Güyâ Türk zulümlerini (!.) hatırlatmak maksadıyla yapılan bu gösterilerde her zaman olduğu gibi papazlar en önleri işgal ediyorlardı. Bunların «zâlim» ken «mazlûm» rolünü alabilmeleri ne garibdir?

Yine 1946'da «Ermeni Mes'elesini Müdafaa Komitesi» isimli bir Ermeni teşkilâtı yirmi devletin mümessillerine bir muhtıra vererek mâlûm iddialarını tekrarlamışlardır.

Ermeniler komitelerinin diğer mühim merkezleri de Amerika, Arjantin ve Brezilya'dır. Burada Türkler ve Türkiye aleyhine kesif neşriyat yapılmak adır. Marsilya'ya Ermeniler tarafından dikilmiş «Türk Kini» âbideleri ilk ve son değildir. Dünyanın pekçok yerinde Ermeniler tarafından dikilmiş âbideler vardır.

Bilhassa Ermeniler Türkiye aleyhindeki faaliyetlerini 1965 yılından sonra daha da arttırdılar. Zirâ 1965 senesi «Ermeni Tehciri»nin 50. sene-i devriyesine raslamaktaydı. Ermenilerin dillerine doladıkları bu tehcir mes'elesini de kısaca izâh edelim.

1914 yılında Birinci Cihan Harbi'nin patlak vermesinden sonra ittihatçıların gafleti yüzünden Türkiye de harbe girdi. Halbuki biz, Balkan Harbinden yeni çıkmış olmamız sebebiyle harb edecek vaziyette değildik. «Goben» ve «Breslav» ismindeki Alman harb gemilerinin düşman takibinden kaçarak İstanbul'a gelmeleri üzerine Almanlar'la da arayı bozmamak için güyâ bu gemileri satın aldık. Yahudi asıllı Amiral Suson'un kumandasındaki bu gemilerin mürettebatı başlarından şapkalarını attılar fes giydiler. Gemilere de Osmanlı bayrağı çekildi. Askerlerinin âtıl kalmaması bahanesiyle Karadeniz'e çıkan bu gemiler kasten bir Rus nakliye gemisine hücum ettiler. Rus sahillerini, bombaladılar. Neticede bu emrivâki ile harbe girmiş olduk.

Bu harbler esnasında Kafkas Cephesi'nde Ruslarla canhıraş mücâdeleler oluyordu. Fakat Ermeniler, nakliye kollarına hücum etmek, cephanelikleri havaya uçurmak için sabotajlar yapıyor, ordumuzu iki ateş arasında bırakıyordu. Gönüllü Ermeni alayları teşkil ederek Rus Ordusu'na katılmak gibi akla hayale gelmedik nankörlükler yapmışlardır. İsyan, Rus ordusuna katılma, gönüllü alayları teşkiliyle Osmanlı Ordusuna taarruz, tehcirden değil, bilâkis tehcir, bu hâdiselerden doğmuştur.

Bunun üzerine hükümet 1915'de bir kanun çıkararak bazı bölgelerdeki Ermenilerin yerlerinden alınarak, münasip yerlere yerleştirilmeleri kararlaştırıldı. Tabii ki; Ermeniler yollarda eceli ile ölenleri dahi Türkler tarafından katledilmiş olarak gösterdiler.

Ayrıca 1915 tehciri tamamen haklı olmaktan başka ilk Ermeni tehciri de değildir. Ermeniler tarihde pekçok kere hicret ettirilmişlerdir.

İkinci Yezdicerd, binlerce Ermeniyi İran içlerine sürmüştü. Bizanslıların ise Ermenileri yerlerinden çıkarmak hususundaki hareketleri daha çok oldu. Bizanslılar Ermenileri mezhep farkı ve kendilerine karşı yaptıkları hiyânetler yüzünden sevmezlerdi. Bu ağır baskı Selçukluların Doğu Anadolu'yu fethine kadar devam etti. Misâl nevinden birkaç Ermeni tehcirinden daha bahsedelim :

Bizans İmparatoru II. Justinyen, Ermenistan'ı boşaltmak için Ermenileri Malatya havâlisinden cebren çıkararak Trakya'ya sevketti. 582 tarihinde ise imparator Morik Ermenilerin pekçoğunu Trakya'ya sevkederek Avarlara karşı yapılan harblerde bunları ön saflara sürerek eritti.

1828 Osmanlı — Rus harbinde Doğu Anadolu'daki yerli Ermenileri, Ruslara yardım ve Osmanlılara karşı onlarla beraber çarpıştılar. Harbin nihayetinde, Osmanlı intikamından korkan Erzurum Episkoposu Karabed, Erzurum, Kars ve Doğu Bayezit'de 90.000 yerli Ermeniyle Rusya'ya kaçtı.

Yukarda izâh ettiğimiz gibi tehcire Ermenilerin kendileri sebeb olmuşken hâlâ yaygaralarla Türkiye aleyhinde propaganda yapmaları ne garibdir? Bu aleyhtarlığın başını hâlâ papaslar çekmektedir. Ermeniler geçmişten ders almışa benzememektedirler. Zira, Rusya ve İngiltere, Ermenileri kendi emellerinin tahakkuku istikametinde «yem» olarak kullanmışlardır. Neticede bu emperyalist devletlerin tahrik ve teşviklerinden ermeniler zarar görmüşlerdir. Son senelerde Yunanlılar da ermenilerden istifade yolunu tutmuşlardır. Bunu ilk defa şuurlu olarak tatbik sahasına koyan Kıbrıs başpiskoposu Makarios olmuştur. Makarios, Horen isminde bir ermeniyi Kıbrıs Kilisesinde yetiştirerek, Lübnan'a göndermiştir. Bu papa, Birinci Horen namıyla Beyrut'taki Antelias Kilisesi'nin başına geçti. Ayrıca «Kilikya Katagikosu» (Adana ve Civarı halkının temsilcisi) ünvanını da taşıyordu.

Horen, Lübnan'da derhal Türkiye aleyhinde yoğun bir faaliyete girişti. Beyrut civarında deniz kenarında kurulacak ve gayesi dinî olmaktan ziyade Türkiye aleyhinde faaliyet gösermek olan Saint Nişan Katedrali ve Vakfının inşasına teşebbüs edildiğinde, arazinin İran'a âid olduğu anlaşılmıştı. Bu yüzden Horen, İran Şahı Rıza Pehlevî ile temasa geçti. Şah, Türkiye aleyhinde faaliyet gösterecek olan vakfa, milyonlarca lira değerindeki bu araziyi bağışladı.

Horen, Lübnan'daki ermenileri teşkilatlamaya onları Türklere karşı bir harekete hazırlama faaliyetlerine devam ederken, 24 Aralık 1964 tarihinde Makarios'un direktifiyle Kıbrıs Dışişleri Bakanı Kipriyanus Birleşmiş Milletler Güvenlik Konseyinde «Ermeni Mes'elesi»ni yeniden or aya attı. Kipriyanus, 1915 yılı Tehcir Kanunundan bahis açarak «Türklerin Ermenileri öldürdüğünü, bu sebeble ermenilerin bu insanlık dışı hareke in 50. Yıldönümünü anmaya hazırlandıklarını» ifade etmiştir.

Makarios, bununla da kifa-

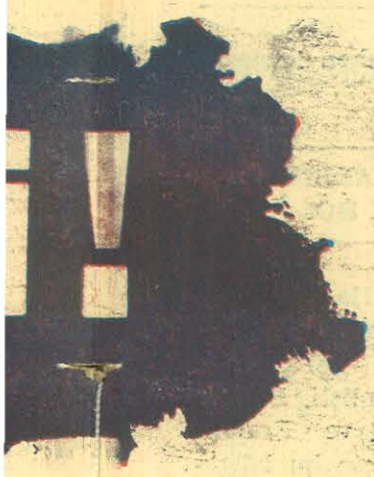

yet etmiyerek 1965 yılı ocak ayındaki Doğu Kilisesi mensuplarını toplantısına bu tezi getirdi. Habeşistan'ın Başşehri Adis Ababa'da İmparator Halie Selasie'nin hamiliğinde yapılan bu toplantıya Horen de katıldı. Makarios Türkiye aleyhindeki faaliyetlerine burada da devamla :

«— Türkiye Kıbrıstaki Türkler için otonomi istiyor. Öyleyse biz de Türkiyedeki ekalliyetler için aynı tezi müdafaa edelim» diyordu.

Rum Bakanın ortaya attığı «Ermenilerin tehcirinin 50. seneyi devriyesini anmaya hazırlandıkları» iddiası boşuna değildi. Çok kısa bir zaman sonra Ermeni Cismani Meclisi 1965 Nisan ayı'nın Türkler aleyhine bir propaganda ayı olmasına karar verdi. Bu karara göre kiliselerde ermeni tehciri anılacak, Türkiye Ermenistanını gösteren haritalar dünyanın dört bir bucağına dağıtılacaktı.

1965 yılı 24 Nisanın'da Beyrut'ta 100.000 kişilik Kâmile Şamun Stadı'nda toplanan ermeniler, aleyhimizdeki mâlum hezeyanlarını ortaya döktüler. Antelias Kilisesi Başrahibi Horen bir konuşma yaparak, «ermeni varlığının korunması gerektiğini» söyledi ve, Türkiye aleyhindeki faaliyetler için tavsiyelerde bulundu. Amerika, İngiltere ve luluğu olup, buraya bir de katliyet vardı. Güney Anadolu'nun Fransızlar tarafından işgali sırasında gönüllü olarak gelen Ermenilerin kurduğu «Eski Ermeni Muharipler Cemiyeti», bir basın toplantısı tertip edip, akabinde Paris, sokaklarında bir miting yaptı. Fransa'da durum böyleyken İngiltere'de de mitingler tertip ediliyor, Londra'daki Türk büyük elçiliği önünde nümayişler yapılıyordu. Amerika'da ise faaliyetleri daha geniş çaptaydı. 24 Nisan 1965 tarihli New - York Times Gazetesinde 82 tanınmış Ermeni'nin imzâsını taşıyan dev puntolarla bir ilân neşredildi. Başlığı «24 Nisan 1915 — Bir Milletin Ölümüne Mahkûm Edildiği Gün» olan bu ilânda malûm Ermeni iddiaları yer alıyordu.

Ermenilerin Türkler aleyhinde yoğun bir faaliyet gösterdikleri yerlerden birisi de Lâtin Amerika'dır. Bilhassa Brezilya'daki faaliyetlerinin üzerinde durulması gerekir. Sao-Paulo Şehri'nde kalabalık bir ermeni topluluğu oulp, buraya bir de katliâm anıtı dikilmiştir. Tabii ki 24 Nisan 1965 tarihinde Brezilya'da da merasim ve nümayişler düzenlendi. Gösteriler için hazırlanmış davetiyelerin arkasında bir «Ermenistan Harita»sı basılmış olup, Doğu Anadolu'muz bu haritada ermeni toprakları olarak gösterilmiştir. Bu haritalar Dünyanın dörtbir bucağına dağıtıldı. Papas efendilerin bu mitinglerde âteşin nutuklar attıklarını söylemeye lüzum yok sanırız.

Amerika'nın bilhassa batı sahillerine yerleşen Ermeniler buraları Türkiye aleyhine faaliyet merkezleri haline getirmişlerdir. Bunlar Lübnan'da olduğu gibi her sene 24 Nisan'da mitingler düzenler, yayınlar yaparlar. Bunların faaliyetleri o kadar geniştir ki; San Fransisko'daki Ömer Hayyam lokantasının sahibi olan bir Ermeni'nin husûsi radyo ve televizon yayın istasyonu dahi vardır. Bunlar hep Türkler ve Türkiye aleyhinde kullanılmak içindir. Bu aleyhtarlık üniversitelerde de kendini göstermeye başlamıştır. Agop Kevorkyan ismindeki bir Ermeni zengini «Yakın Doğu Enstitüsü» nün kapatılması şartiyle New York Üniversitesine 30 milyon bağışladığını vasiyetine yazmıştı. Tabii kaldırılacak olan «Yakın Doğu Enstitüsü» yerine «Ermeni Dili ve Tarihi Enstitüsü» kurulacaktı. Bu bağıştan mahrum kalmak istemeyen üniversite idâre heyeti, şartı kabul ederek «Yakın Doğu Enstitüsü» nü kapatmıştır. Artık New - York üniversitesinde asırlarca Dünya'ya hükmetmiş bir milletin dili ve tarihi yerine, «Ermeni Mes'elesi» nin çıkışına kadar Dünyada bir Ermeni ırkının mevcut olduğu dahi bilinmeyen Ermenilerin dili ve târihi okutulacaktır.

Ermeniler 1971 senesi Aralık ayında Amerika'daki faaliyetlerini hızlandırarak Türkiye aleyhinde bir broşür çıkardılar. Bu broşürde mâlûm iddialarına yer verdikten sonra, bir de harita bulunmaktadır. Bu haritada Kars, Ardahan ve Artvin'imiz ermeni toprakları arasında gösterilmiştir. Ayrıca 1915 senesinde Türklerin ermenilere karşı bu yüzyılın en büyük katliamını yaptıklarını yazmışlardır.

27 Ocak 1973 günü Amerika'nın **Santa Barbara** şehrinde Biltmore Oteli'nde Türkiye'nin **Los Angeles** Başkonsolosu **Mehmed Baydar** ile muavini **Bahadır Demir** bir Ermeni'nin kahpe kurşunlarıyla öldürüldü.

Azılı kâtilin adı; **Mığırdıç Yanıkyan**'dı. **Yanıkyan**, bir Türk Konsolosu'nun öldürülmesiyle «Ermeni Mes'elesi» nin yeniden ortaya çıkacağını tasavvur ediyordu. **Mığırdıç Yanıkyan, Los** Angeles'teki Türk Konsolosluğuna başvurarak elinde **II. Sultan Abdülhamid**'in sulu boya resmi ile imzalı bir Osmanlı banknotunun bulunduğunu bunları Türkiye'ye hediye etmek istediğini bildirmişti. Halbuki bu kahbece bir tuzaktı.

Yanıkyan, verdiği ifâdesinde Erzurum'da doğduğunu ve Türkler'in tehcir sırasında ailesini öldürdüğünü söyledikten sonra «Türklere düşman» olduğunu ilâve etmiştir.

Yanıkyan cinayetten önce uzun bir mektup yazarak California'da neşredilen «California Courrier» gazetesine göndermiştir. Bu mektubun buraya alacağımız bazı kısımlarından **Mığırdıç Yamkyan**'ın şahsında bütün Ermenilerin zihniyetini okuyacaksınız :

«Sizler bu mektubu okuduğunuz zaman ben yeni bir savaş tarzı icat etmiş ve bunu tatbike koyulmuş bulunuyorum. Önden gidiyorum, bütün Ermeniler peşimden gelsin. Bunu yapacaklarına eminim. Çağımız gösteriyor ki, artık netice almanın tek yolu şiddet hareketlerinden geçiyor, Ermenilerin uzun uykularından uyanmalarının ve kaba Türk'lerden onların anlıyacağı dille konuşarak haklarını almalarının vakti geldi. Türk Hükümeti ile bu dünyada hiçbir millet münasebet kuramamalı. Türk Hükümetinin temsilcisi sıfatıyla dünyanın herhangi bir yerinde ortaya çıkan bütün kişiler yok edilmeli.»

Bu canavarca cinayetin vukuundan önce konsolosluğa gönderilen son ermeni bülteninde **«Yakında büyük şiddet hadiselerine hazır olunuz»** şeklinde bir tehdid yazısı yer alıyordu. Bu ibare gösteriyor ki bu cinayet Ermeniler tarafından önceden sinsice plânlamıştır.

Muhakeme safahatı esnasında civar şehirlerden ve bilhassa Los Angeles'ten gelen otobüsler dolusu ermeni **Yanıkyan**'ı esas duruşta selâmlamışlardır. Bu canavarın avukatları «bu hadisede târihin suçlu olduğunu **Yanıkyan**'ın cezai ehliyeti olmadığını, onun ermeni kavminin iftiharla anacağı bir insan olduğunu» söylemekten çekinmemişlerdir. Küstah katil, Santa Barbara Ağır Ceza Mahkemesinde cinayeti nasıl işlediğini anlattıktan sonra hâlâ kin kusmaya devam ederek :

(Sayfayı Çeviriniz)

Ermeni vahşeti!

«— Ben iki kişiyi öldürmedim. Sadece Dünya yüzünden iki kötüyü temizledim» demiştir.

Neticede 49 yaşındaki Mehmed Baydar ile 30 yaşındaki Bahadır Demir'in kâtilli 77 yaşındaki Ermeni Mıgırdıç Yanıkyan müebbet habse mahkûm olmuştur.

Bu hunharca cinayeti Paris Türk Konsolosluğuna yapılan tecavüz takip etti.

24 NİSAN 1973 ERMENİ NÜMAYİŞLERİ

Ermeniler her zaman olduğu gibi, son zamanlarda da zalimken mazlum rolünü çok güzel oynayabilmektedirler. 1965 senesinden bu yana Ermeniler Türkiye aleyhindeki faaliyetlerini daha da arttırmışlardır. Bu faaliyetleri sevk ve idare eden yine Ermeni papazlarıdır. Ermeni papazları, mesailerini din işleri yerine, Türk düşmanlığına hasretmişlerdir. 1965 sonrası hareketlerin reisi, kendisini Kilikya katagikosu ilân eden I. Horen'dir.

27 Ocak 1973 günü Los Angeles Baş konsolosumuz Mehmed Baydar ve muavini Bahadır Demir'in yıllanmış bir Ermeni Komitecisi tarafından kahpece öldürülmesinden sonra Ermeniler boş durmamışlardır. Marsilya'da Ermeni kilisesinin bahçesine diktikleri bir «Türk Kini Âbidesi» merâsimle Fransız Gençlik ve Spor Bakanı Joseph Comitti tarafından 12 Şubat 1973 günü açılmıştı. Birinci Cihan Harbinin sonunda Güney ve Güney Doğu Anadoluda Fransızların desteğinde Ermeniler tarafından icrâ edilen mezâlim raporlarla sabit iken bir Fransız Bakanı tarafından bir Ermeni abidesinin açılışı neyle kabili izahtır?

Ermeniler Marsilya'da «Kin Abidesi» ni açtıktan bir süre sonra 4 Nisan 1973 Çarşamba günü komiteci bir grup ermeni ellerinde kovalar olduğu halde Pariste opera meydanı civârındaki Türk Hava Yolları Bürosuna girmişler, camları kırıp, kovalardaki kan ve hayvan pisliklerini duvarlara serpmişlerdir. Sonra ellerinde bulunan «Bu kan niçin burada bulunuyor?» yazılı dövizi bırakarak ve çok sayıda beyannâmeyi etrafa saçarak kaçmışlardır.

Aynı anda üç kişilik başka bir ermeni komitecisi, Paris'teki Başkonsolosluğumuzu basarak üç adet gözyaşartıcı bomba atmışlardır. Hava Yolları Bürosuna saçılan beyannamelerden buraya da atmışlardır. Kaçmaya teşebbüs ettiklerinde civardaki Fransız polisi tarafından ikisi yakalanabilmiştir.

Beyannamede, 1915 senesinden beri Türk Hükümetlerinin Ermenileri katlettikleri, dünyanın dörtbir yanına sürdükleri iddi ediliyordu. Beyannâme «Ermeniler! Mücâdelemiz benüz başlıyor. Yaşasın ermeni halkının yeni mücadelesi» sözleriyle son bulmaktaydı.

Amerika'daki ermeniler -Fransa'da olduğu gibi- câni Yanıkyan'ın «... Önden gidiyorum, bütün ermeniler peşimden gelsin» şeklindeki dâvetine uyarak başta New York olmak üzere ermenilerin kesif bulunduğu Boston, Los Angeles ve Chicago'da 24 Nisan 1973 salı günü «Türkiye'yi protesto mitingi ve nümayişleri» tertiplemek üzere daha önceki senelere nazaran daha büyük bir hazırlık yapmışlardır.

Chicago'daki Türk Konsolosluğu kapısında bulunan ay - yıldızlı tabelâyı ermeniler sökerek götürmüşler, daha sonra konsolosluğa telefon ederek tehdit etmişler ve çirkin hareketlerde bulunmuşlardır.

Fransa'nın muhtelif şehirlerinde ruhban sınıfına mensup kimseler tarafından idare edilen nümayişler tertip edildi. Pariste Ermeni kilisesinde yapılan bir merasimden sonra Etoile Meydanına gidilmiş, buradaki meçhul asker âbidesinin önünde büyük bir ateş yakılmıştır. Bu ise Fransa'da çok nadir yapılan bir hâdisedir ve ancak çok mühim vak'alarda ateş yakılır. Lyon şehrinde 1972 yılında Marsilya'da ise 1973 senesinde dikilmiş Ermeni abidelerinin önünde Türkiye aleyhinde çeşitli konuşmalar ve nümayişler tertip edilmiştir. Amerika'da ise başta New - York olmak üzere Los Angeles, Chicago, Boston gibi yerlerde de ruhani liderlerin riyasetinde Türkiye aleyhinde çeşitli konuşmalar tertiplenmiş ve malûm ermeni iddiaları sıralanmıştır.

Ermeni nümayişlerinin en kesif olduğu yer ise Lübnan'dır. Beyrut'ta Türkiye aleyhine yürüyüş yapmışlar. Ayrıca sözde Türk katliâmının kurbanlarının cam kutular içerisinde teşhir edildiği Anteliastaki Ortodoks kilisesinin önünde Ermeniler meşalelerle nöbet tutmuşlardır. Şu cam kutu (!) hâdisesi dahi ermeni iddialarının çürüklüğünü anlamaya kâfidir.

Ermenilerin katlettikleri müslümanların kemiklerini cam kutularda saklamaya Türkiye'nin bütçesi yetmez, Doğu Anadolu, Doğu Karadeniz ve Güneydoğu Anadolu'nun herhangi bir karışık toprağı Ermenilerin cam kutularındakinden daha çok Türk kanı emmiştir.

Lübnan'da (Ermeni gücü Teşkilâtı) ve (Ermeni Kurtuluş Cephesi) gibi iki teşkilât kuran Ermeniler, Lübnan dağlarında ırkdaşlarına silâhlı talim yaptırmaya başlamışlardır.

Kendilerinin ifadelerine göre son sistem silâhlarla mücehhez onbin Ermeni komitecisi talim görmüş, Türkiye'ye karşı bir tecâvüze geçmek için hazır beklemektedir. Ayrıca spor kulüplerinde, Ermeni mekteplerinde silâhlı talim yapan Ermeniler bu rakama dahil değildir. Türkiye'ye karşı yapılacak müstakbel bir hareket için izcilik adı altında Ermeni gençlerine silâhlı talim yaptırılmaktadır. Meselâ Homemetmen Spor Kulübünün izcilerine havalı tabanca talimi gösterilmektedir Bütün bunlar gösteriyor ki, Ermeni tedhişleri bitmemiştir. Uyanık olmak mecburiyetindeyiz. Zira Su uyur düşman uyumaz.

ERMENİ MEZÂLİMİ HÂLA SON BULMADI

Amerika'da bir ermeni tarafından kahpece öldürülen Mehmed Baydar ve Bahadır Demir'in ermenilerin son kurbanları olmasını ümid ederdik. Ama ne yazık ki öyle olmadı. 22 Ekim 1975 günü kimliği bilinmeyen bazı kişiler Viyana Büyükelçimiz Daniş Tunalıgil'i makamında öldürdüler. Avusturya polisi katilleri bulamadı. Fakat hadisenin ertesi günü Beyrut'ta «Ermenistan Kurtuluş Gizli Ordusu» isimli bir ermeni teşkilatı Amerikan Haber Ajansına Daniş Tunalıgil'i önceki gün makamında öldüren üç meşhul kişinin teşkilâtlarına bağlı militanlar olduğunu bildirmişti.

Viyana Büyükelçimizin öldürülmesinin acısı soğumadan bir yenisi eklendi. 24 Ekim 1975'de Paris Büyükelçimiz İsmail Erez ve şoförü Tâlib Yener elçilik arabasında Paris Letro Köprü'sü yakınlarında makineli tüfek ateşiyle şehid edildiler. Maalesef bunların da kâtilleri bulunamadı. Bu cinayetin, Viyanadakinin hemen akabinde vuku bulması her iki alçaklığın aynı teşkilât tarafından işlendiği kanaatını veriyor. Veyahud bu cinayetler Yunan ve Ermeni teşkilâtlarınca müştereken işlenmiş olabilir.

LÜBNAN İÇ HARBİNDE ERMENİLERİN ROLÜ

Birinci Dünya Harbi sonunda Güney ve Güneydoğu Anadoluyu İngilizler ve daha sonra Fransız'lar işgal etmişti. Bilhassa İngiliz tahrikleri ve Fransız desteğiyle Ermenilerin bu bölgelerde akıl almaz mezâlim icra ettiklerini belirtmiştik. Bu bölgeler istirdad edilince, ermeniler selâmeti kaçmakta buldular. Bilhassa buralara yakınlığı sebebiyle Suriye ve Lübnan'a yerleştiler. Lübnanda hatırı sayılır bir ermeni cemaati teşekkül etti.

Evvelki bahislerde izah ettiğimiz üzere buradaki ermeniler yine papasların idâresinde Türkiye aleyhinde hızlı bir çalışmaya girdi. Ermeni faaliyetlerine canlılık vermek için bir hedef göstermek gerekiyordu. O da bulundu. Lübnan sıçrama noktası olarak kullanılacaktı. Asıl hedef Türkiyeydi. İlk merhalede Kilikya denilen Adana ve civarı alınacaktı.

Fakat 1975 senesi Nisan ayında hiç hesapta olmayan bir hadise çıktı. Müslümanlarla hristiyanlar arasında patlak veren iç harb Lübnan'ı yaşanılmaz hâle getirdi. Ermeniler önceleri bu duruma seyirci kaldılar. Bu, hangi tarafın ağır basacağını tahmin etmek içindi. Müslümanlar, önceleri üstünlük kurdularsa da Suriye'nin mantık kabul etmeyen müdahalesiyle durum değişti. Güya müslüman Suriye, ordusuyla hristiyanların saflarında müslümanlara karşı savaşıyordu. Ermeniler de artık kesin tavır alarak onlar da müslümanlara karşı savasmaya başlamışlardı.

Bu arada ermeniler Türklere karşı KİNİNİ bir defa daha ortaya koymuş günah defterine bir masumun daha adını yazdırmıştı. Ermeniler 15 Şubat 1976 tarihinde susturucu takılmış bir tabancayla Beyrut Büyükelçiliğimiz Başkâtibi Oktar Cirit'i öldürdüler.

Ermeni teşkilatı El Muharer Gazetesine gönderdiği bir beyannamede Oktar Cirit'i kendilerinin öldürdüklerini açıklamışlardır. Ve nihayet Vatikan'daki Büyükelçimiz Taha Carım öldürülmüştür.

Demekki «Ermeni Mes'elesi» Türkiye için kapanıp bitmiş değildir. Bu halde «su uyur, düşman uyumaz» atasözünü hatırlamak ve unutmamak biz Türkler için bir kere daha zaruret haline gelmiştir. (*)

(*) Veysel EROĞLU — Ermeni Mezâlimi, Sebil Yayınları II. Baskı, 1976 Sh. 303 - 320.

YOL
OLDUR Kİ DOĞRU VARA
Selahaddin ES

MİLLÎ SELÂMET'in istikbâli için...

Bir şiirinde Âkif, yıkmak ile yapmak arasındaki farkı anlatırken, **yıkmayı en çolpa ellerin dahi becerebileceğini, yapmanın ise bir san'at olduğunu, bir kaç ameleye Süleymaniye kubbesini yıkma işini versen iki günde yerle bir edilivereceğini, ama «gel yeniden yapalım» diyecek olursanız, o zaman bir mimâr Sinan ile bir Sultan Süleyman daha lâzım geleceğini** en vecîz bir şekilde ifade eder.

Bu bakımdan, seçim sonrasında Millî Selâmet'in istikbâli üzerinde söz söylerken, niyette **yıkmak** mevzuuna da bir kredi açılırsa, bunun gayet kolay olduğunu; ama asıl, hatalardan arınmayı hedef alıcı bir yol takib edilebilecekse işte o zaman tenkidin bir fayda getireceğini daha baştan ifade edelim. Hâlis niyetle yapılan bir tenkidde yanılma payı olsa dahi, kötü niyetle yapılan bır tenkiddeki isabetten daha hayırlıdır.

Biz, öncelikle şunu belirtmeliyiz ki, bu satırların sahibinin Millî Selâmet Partisi ile uzvî bir alâkası yoktur. Sadece, kendi inanç sisteminin siyaset plânındaki en müsait tatbikçisi durumunda MSP'yi gördüğünden bu vasıtaya diğer vasıtalardan daha çok itibar etmektedir. Ama, bir müslüman **vasıtayı** gaye haline getiremez, azizleştiremez. Biz belli bir hedefe doğru giderken, elimizdeki bir vasıtadan en iyi şekilde faydalanmak isteriz ama, o vasıta elden çıkınca yolumuzdan dönecek değiliz!

O halde 1977 Haziranında yapılan ve **aceleye** getirilen seçimlerde tökezletildiğini ap - açık gördüğümüz Milli Selâmet hareketi üzerine yapılan tenkidleri suiniyetle değerlendirirsek, bu hareketi parçalamak işten bile değildir. Çünkü henüz keferelerin darbelerine bile karşı koymakta güçlük çeken bir teşkilat ve siyasî vasıtanın kendi içinden gelecek darbelere daha fazla dayanabileceğine ihtimal vermek akıl kârı değildir. Binaenaleyh, inancımızın siyaset plâtformundaki bir vasıtasını tahrib etmek için değil, o vasıtanın yoldaki engel ve tuzakları kolaylıkla aşamayışının altında yatan gerçek sebepler üzerinde bir nefs muhasebesi yapıp, kendi hatalarımızı görmek ve ancak ondan sonra başkalarının üzerimize yaptıkları hücumları daha güçlü bir şekilde karşılamak mümkün olacağından, bu nefs muhasebesinin yapılmasında büyük faydalar vardır.

İlk olarak şu hususu kesinlikle ifade etmek gerekir ki, Millî Selâmet Hareketinin siyasî lideri olan **Erbakan** da elbette ki bir insan olarak hatadan âri değildir. Kusurları olabilir ve vardır. Ancak, bugünkü siyasî atmosfer içinde bizim inancımızın siyaset meydanındaki mücadelesini Erbakan kadar yürütebilecek bir başka **lider alternatifimiz** var mıdır, bilmiyorum. Ancak, şunu hemen belirtmek zorundayız ki, Millî Selâmet'in hareketini Erbakan'ın veya bir başkasının şahsına bağlamak, elde edilen neticeleri, zafer veya hezimetleri de tek taraflı olarak o şahıslara bağlamaya müncer olur ki, bunun inancımız açısından yanlışlığı ortadadır.

Önce şunu söyleyelim:

Erbakan'ın çevresindeki çemberden biraz dışarı çıkıp, milletin her kesimiyle yakından alâkadar olması, beyanatları üzerine bir kâbus gibi çöken müztehziyane tavırları bizzat kaldırabilmesi için, espriye elverişli ifadeler kullanmaktan kaçınması gerekmektedir.

İkinci mühim husus, inancımızın siyasî plândaki tırmanış hareketinin insanlara makam, mansıp, menfaat dağıtmak gibi bir gayesinin olmadığına herkesi ve bizzat kendi mensuplarımızı öylesine inandırmalıyız ki, kimse yaptığı bir hizmetin karşılığı olarak, hareketin üzerine kambur olacak faturalar getiremesin!. Bu, geçtiğimiz devrede gem - vurulmaz bir şekilde işlemiştir maalesef... Bunun için de bir inanç hareketinden ziyade, hele son zamanlara doğru bir kitle partisi olma yolunda menfi gelişmeler kaydetmişizdir.

Mevcut düzen bize hayat hakkı tanımak istemiyen bir düzendir. Biz siyaset oyununu dış plânda bu sefil düzenin koyduğu kaidelere göre oynamaya mecbur kaldığımız için tökezletilmemiz kolaylaşmaktadır ama, kendimiz de bu tökezletilmeye pek teşne imişcesine tavırlar takınmakta, düzenin oyununa gelmekte olduğumuzu görmeliyiz.

Nitekim, parlâmento seçimlerinde listeler hazırlanırken, insanı ürperten ayak oyunlarına girişilmiş, kanlı bir düzenin hiç de imrenilmeyecek mertebelerine erişilmek için dalavereler çevrilmiştir. Halbuki biz kendi inancımıza göre o nöbet yerlerine dâvamızın mücadelesini o tabyalarda verebilecek evsafta ehliyet ve samimiyet sahibi kimseler göndermeliydik. Halbuki, sadece samimiyet veya sadece ehliyet veya çanakyalayıcılık başka partiler kadar olmasa da bizim hareketimiz içinde de müessir olmuştur, maalesef.. Bize, dâvamıza hizmet edecek ehliyette olduğu kadar, samimiyette de olan ve bir hareketin muhtac olduğu disiplinin temininde gerekli olan itaati çanakyalayıcılığa, şakşakçılığa dönüştürmeyecek çapta mücadele adamları lâzımdı. Bu hususta azamî dikkat sarfedildiğine şahsen kail değilim.

Diğer bir husus da, düzenin bir takım mevkilerine gönderdiğimiz kimselerin o düzenin içinde tabiî bir parça haline gelmekten kurtulamayışlarıdır. Halbuki orada bir gedik olmak zorundaydılar. Bu cümleden olmak üzere, elimizdeki pek çok bakanlıklarda inancımızın hayata hâkim kılınması istikametinde ciddî çalışmalar yapabilmek imkânını iyi kullanamamışızdır. Meselâ bir İçişleri Bakanlığında kanunlar son sınırına kadar zorlanmamış; rüşvet, ahlâksızlık ve fuhuşla mücadele yollarına itibar edilmemiştir. Evet, bunlar yapılsaydı, -belki değil mutlaka- düzenin bir takım hüküm mercileri bu tasarrufları bozacaktı ama onlar bozmuş olsa dahi, biz aslında inancımızın istikametinde kolayca bu düzene teslim olamayacaktık; olduk!. Bir bakıma başkalarının hammallığını yapmaktan, onların özlük işleriyle ilgilenmekten öteye geçemedik.

Keza, meselâ bir Adalet Bakanlığında, Şevket Kazan'ın başlattığı **müstehcen neşriyatla mücadelede** bir netice elde edemesek dahi, milletimizi düzenle karşı karşıya getirebilmiştik; o devam ettirilemedi. Halbuki, düzenin asıl sahipleri **mevcut düzene**, bizden daha çok karşı duruyorlar, kitlenin huzursuzluğunu, hoşnutsuzluğunu kendi taraflarına yontmasını biliyorlardı. Ama biz bu noktada müslüman milletimizi kendi inançlarına kemend üstüne kemend atmaya çalışan düzene karşı bir tavır takınmaya zorlayamadık. Bu, açık!

Böylece de gerçekleştirmeye çalıştığımız sanayileşme hamlelerimiz bir bakıma kendi içimizdeki muvazeneyi bozmuş gibi bir imaj meydana getirdi, maddî kalkınma sahasındaki projeler üstelik etrafımıza menfaat saikiyle yanaşmaların çoğalmasına vesile oldu. Bir nevi, kısa içi örgü noksanlıklarımızı gidermek ve iç kadrolaşmayı tamamlamak yerine, her maslahatın karşılandığı iş bulma kurumlarına döndük. O yüzden de, sadece kendilerine iş bulduğumuz için partiye âzâ kayıd olanların sayısının yüzbinleri aştığına bakarak, bunların çoluk - çocuklarıyla birlikte muazzam bir rey potansiyeli oluşturacaklarına ihtimal vererek hesaplar yaptık, ve seçimlerde gördük ki, bazı yerlerde kayıtlı âzâ sayımız kadar dahi rey alamamışız!

Bunlar çok mânalıdır.

Esasen, bizim inancımızla bağdaşmıyan yanlış demokrasi sisteminin tabiî neticesi budur. Halk kitleleri bugünkü yakın menfaatini düşündüğü kadar, gelecekteki menfaatini de korumak için bir sürü gibi yığınların etrafında veya silâhlı çatışmaların yapıldığı yerlerde de kendine yakın bulduğu silâhlı grupların kanadı altına sığınmayı tercih etmiştir. Ve biz bu vasatta bize bağlı kitleleri ortada bırakmışızdır, kesin tavırlar almaları halinde, fincancı katırlarının ürküteceğinden ürkerek, onları düzenin içinde pasifize etmişizdir. Meselâ Akıncılar Derneği bizim inancımız istikametinde bir gençlik kuruluşu iken, onun bazı tavırlarına dahi engel olmaya çalışmışızdır, **partiye zarar verir** diye.. Aynı şekilde matbuat hayatında mevcut günlük iki gazete de partinin direkt kontrolü altına alındığı için, hem neşriyatıyla parti ilzam edilir olacağından gemlenmiş, hem de beklenen mücadele rahatlıkla verilememiştir.

Tabiî, Millî Selâmet hareketinin, yetişen İslâmcı gençlikle üst seviyede iyi bir ünsiyet peydâ ettiğini de söyleyemeyiz. Burada da her şey, her mevzuda olduğu gibi sadece Erbakan'dan beklenmiştir. O ise, yorgunluğun ve aşırı çalışmanın verdiği bir takım ufak - tefek hatalarla, amme efkârı önünde, söylediklerine itibar edilemiyecek bir kişi gibi gösterilmeye çalışılmasına imkân vermekten müstağni kalamamıştır.

Keza, İslâmî mânada bir meşveretin de yerine getirilmediği, «kapının danası öküz olmaz» şeklindeki âmiyane halk sözünün geçer akçe olduğu, hareketin içinde pişmişlerden ziyade sonradan yanaşanlara daha fazla itibar olunduğunu ve belli bir kliğin görüşlerinin ötesinde, muhtelif görüşlerden bir terkibe varılamadığını da öne sürülebilmektedir.

Elbette bunları birbirimizi suçlamak için söylemiyoruz. Üstelik bunları demokratik bir yenilgi aldığımız için de söylemiyoruz. Çünkü meselemiz, kitlelere şirin görünmek değil, Hakkın rızasını kazanabilmek için hata ve haksızlıklardan kaçmaktır.

İslâm gençliği, bu tür pazarlardan alış veriş yapamaz. İhtiras ve sufli zevk alıp, fuhuş ve zinâ teşhir edemez. Madde, para, inkâr ve yalan alıp, makam, şöhret, küfür ve ihanet sunamaz. Nifak, şikâk, düşmana dostluk alıp, hamakat ve zalime ianet sunamaz. Azgınlık, fesat alıp da meydanı nefise bırakamaz. Bütün bunlar, aşktan mahrûmiyetin belgeleri olarak pazarlanmaktaysa, elimizi şakaklarımıza dayayıp önce aşkın ne olduğunu kavramamız gerekiyor.

Aşk... İslâm gençliği... Aslında aşk islâm kelimesinin özü... Mayası... Aşk, kelimenin (islâm) özüne inmek... Mânâ aleminde hakikat bahçelerini gezmek. Buraya talip olmamız bile (aşkdan nasiblilik için) yetiyor. Bunun için önce teslim kapısına varacağız. Teslim kapısından sonra karşımıza muhabbet güzergâhı çıkacak. Muhabbette epeyce kalacağız. (Muhabbet,.. Bizi aşk dergâhına götürecek yegâne vâsıta.) Sonra onun refaketinde ilerleyeceğiz, daîma ilerleyeceğiz. Aşkı taleb edeceğiz. Bu arada mütemâdiyen nefse muhalefet tabiî... Aşk, taleb edilmekle de ulaşılır cinsten değildir. Bu yolda cefa gerek, çile gerek... Ona erişemesek bile, talib olarak yaşamayı becerebilirsek, ona kavuşmuş olarak doğmuş olacağız. Veliler belki, ona burada kavuşuyorlar. Aşka erişiyorlar. Lâkin biz o kadar ileri bir vasıfda değiliz. Gidenlere yol açık. Ama hiç değilse aşka talip olmaya mecburuz. Aşka, cefa ve çilelerle talib olmadan dava olmaz. Vefa olmaz. Muhabbet olmaz. Hizmet olmaz. Ama «olmaz»lar olur. Biz olduğumuzu sanarız. İnhisara kalkışırız. Mürebbiliğe başlarız. İşte burada herşey kaybedilir. Aşk, davâ, vefa, herşey... Çünki burada nefsin oyununa gelinmiştir.

Bunu farketmek bile büyük başarı olur. Nefis bizi bu oyuna getirmiş görünüyor. Hiç olmazsa farkına varıp kımıldayalım.

İmdi aşkdan muradımızı belirtebiliriz. Aşk; sevmek... Sevilmesi gerekeni sevmek. O'nun rızasını taleb etmek. O'na ve hükmüne teslim olmak. Hükmünü nefsimizde yaşamak sonra yaşatmak. Herşeyde daima O'nu düşünmek; büyük murakebeyi unutmamak. O'nun evi olan kalbe

Gençlik ve Anarşi

Recep Seyhan 3

başkalarını yaklaştırmamak. Kalb kapısını ancak ve ancak O'nun rızasını alanlara, O'nun izniyle gelenlere, O'nun için çalanlara açmak. (Bu ölçü ile mahlûkatı sevebildiğimiz kadar sevelim) Mahlukâtı;

«Yaratılanı sevdim yaratandan ötürü» sırrıyle sevmek. Kalb evini her türlü makam, para, şöhret ve şahıs putlarından temizlemek. İşte muhabbet, işte aşk... İslâm gençliği bu vasıflarıyle tanınmalı. Bunun için, bu vasıfı haiz olması elzemdir. Bu ölçü oldukça ona anarşi yaklaşamaz. Zaten anarşi; kalbe, ihânetin cezası olarak girer. Nitekim orada, Allah sevgi ve rızasıyla buna müstenid olarak bulunan sevgi ve rızanın dışında, bir muhabbet, bir rızâ bulunursa anarşi var olmuştur. Bu sebeble de İslâm gençliği Allah'ın rızasını tahsile memurdur.

Bu günkü düzen İslâm Gençliğinin vasıflarına aykırıdır. Böyle bir düzen için kavgaya girmek, İslâm gençliğinin şiarı değildir. Düzeni biz getirmedik. Koruyucusu da biz olamayız. Giderse güle güle. Gelirken bizi ağlatarak geldi. Biz yine güle güle diyoruz. Bizden bu kadar.

Getirenler koruyor zaten. Burada şu soru sorulabilir. «Düzenin korunmamasının sonucu, onun şahsında mazlumun, müslümanın, milletin(devletin geleceğini imhâya yönelik bir anarşiye maruz kalırsa ne olacak? Müslümanlar devlete yönelen imhâ haraketinden etkilenmeyecek mi? Maddi ve manevî katliamın dışında kalabilecek mi? Böyle bir ihtimali düşünmek bile insanı ürpertiyor. Ne varki Müslüman ferâset sahibidir. Geleceğe, gelmeden(geliyormuş gibi) hazırlıklı olmak başlıca özelliklerimiz arasındadır. İşte bu noktada, mazlum olan İslâm gençliğinin uysal koyun olmadığını, zalimin mazlumu olmadığını haykırmak hakkımız olur. Müslüman hiçbir zaman zalimin mazlumu değildir. Herkesin, (üzerinde, istediği gibi tasarruf edebileceği) bir müktesep hakkı değildir. Onun mütevâzilikten, Allah'a olan fakrını anlama şuûrundan ileri gelen mazlumvârı görünüşü, hiçbir zaman «zulme uğrayan ve boyun eğen» anlamında değildir. Bu sebeble bugünki İslâm Gençliği, «bir zaman zulmedilen, zulme uğrayan saf müslümanların, bugün dikilen, dik duran başlarıdır» şeklinde de vasıflandırabiliriz.

Anarşinin karakterlerini sıralarken koruyucu anarşiden söz açmıştık. Bugün, İslâm gençliğinin de çekilmek istendiği, düzeni koruyucu vasıfdaki anarşiye katılmadığımız sebeblerin başında anarşinin anarşi ile bastırılamayacağı, bizim olmayan düzene kavga veremeyeceğimiz esasının geldiği buraya kadar olan bölümde izah edildi. Kaldı ki, düzen yıkıcı anarşiye karşı hiçbir tedbir almamakta, kardeş kanı akmasına seyirci kalmakta, belki emperyalist tuzağa maşa olarak iç savaş ortamı hazırlamaktadır. Böyle bir sonucun mes'ulleri olmaktan Allah'a sığınırız. Biz de silâha sarılalım. Ama kiminle, kime karşı kim için, ne için, ne olmak için? Herşeye rağmen devlet temelde bizimdir. Millet bizim milletimizdir. Devletin ve milletin savunması bize düştüğü zaman (mââzallah) umûmi seferberlik hâli doğar. Bu açıdan bakınca anarşinin düzenden ziyâde topyekûn varlığımıza, milletimize ve devlete yönelik olan kısmına karşı; varlığı silahlı müdâfaa (zamanı geldikçe) İslâm gençliğinin görevi değildir. Ancak bu müdafaa şimdilik başkaca silahlarladır. (Bu silâhı birazdan belirteceğiz). Vaktinden önce ve milletsiz, silahlı bir harakete geçmek iç harbi mûcibdir. Bu ise felâketin tâ kendisi olur. Düşmanlarımızı özlemlerine kavuşturmak olur. İslâm gençliği bundan da uzaktır. Böyle bir mes'ûliyet altına giremez. Onun savaşı önce kendisiyle, sonra onu, yıllarca manevî katliamda inleten, yerli ve yabancı zihniyetleredir. Sonra sıra düzenle hesaplaşmaya gelir. Silâhı fikirdir Fikri ise İSLÂM... Bir zamanlar İslâm gençliğini anarşinin bu tuzağına düşmekten men eden bir büyüğümüzün, şimdi onu «aksiyon olmamakla» suçlaması izâhı olmayan bir hâlettir Silâha mı sarılsaydık? Madem böyle yapmamız gerekiyordu bizi niçin engellediniz? Madem aksiyon silâhları kuşanmamızda idi, biz bilmiyormuyduk silahlanmayı?

Kimse düzenin müdâfi safına İslâm Gençliğini çekmek istemesin Biz mücâhede safhasından henüz geçemedik. Mücadelemizde şimdilik fikirle, kalemle, sabır ve sağduyu şiarımız. İstediğinizin sırası gelince size danışmaya lüzûm kalmaz.

— BİTTİ —

Sebil Yayınevi'nden

2 ESER DAHA..

İSLÂM YAZISINA DÂİR

Derleyen : Cüneyd EMİROĞLU
Fiyatı : 20 LİRA

İSLÂMDA İKTİSÂDÎ NİZAM

Yazan : Dr. M. ÖMER ÇAPRA
Tercüme : HÜLUSİ YAVUZ
Fiyatı : 10 LİRA

سبيل
الكل في سبيل الحق
Sebil
herşey hak için

SEVGİLİ OKUYUCULARIMIZIN VE ÂLEM-İ İSLAMIN MÜBÂREK «REGÂİB KANDİLLERİ» Nİ TEBRİK EDER, CENAB-I HAKDAN SIHHAT VE SELÂMETLER NİYAZ EDERİZ.

Sebil

• TESBİT

Sadık Özarslan

İnanan soysuzlaşmaz

İNANMAK, îman etmek büyük şey, büyük meziyet. Îmanlı olmak, bir nasîb mes'elesi. Nasîbsizler inanamazlar. Îman; küçümsenecek bir keyfiyet değildir... O, büyüklüğün ve en üstünlüğün kaynağı, üss'ül - esâsıdır. Îmansızlık tehlikeli, bâdireli ve netâmelidir. İnsan; rûhu ile insan... Rûhu besleyen, insanı süsleyen ise hiç şübhesiz îmân. Îmân; akıllılıktır... Îmânsızlık ise akılsızlık. Dînsizlik ve İmansızlık; akıl hastalıklarının da âmillerindendir.

Evet; inanan, bahtiyar insan. Saadete ermek için îmân etmek, îmânla gitmek elzemdir. Mes'ûd ve bahtiyar insan, şahsiyetini koruyan ve kollayan insandır. İman; şahsiyet iplerini, şahsiyet liflerini çözülmemecesine örgüleştiren ve sâhibini güzelleştiren eşi bulunmaz bir hususiyettir. Bu hassaya mâlik insanlar, asla soysuzlaşamazlar. Soysuzlaşma, îmânsızlıkla başlar. İnanmayan insan; soysuzlaşmaya da müheyyâ demektir. İnançsız, imansız kimseler dejenerasyona hazırdırlar. Bunun için insanlar inandıkları nisbette kıymet kazamrlar. Îmânsızlıkları ölçüsünde de değerden düşerler; yıkılırlar ve batarlar. «İnan da istersen bir odun'a inan!» sözü bir bakıma ne kadar doğrudur... Fakat artık bugün, odun yoktur; Hakk vardır, Hakk Dîn İslâm vardır. O varken başka şeyler aramaya aslâ lüzum yoktur. Zaten arayan da vebâlde kalacak; mesûl olacaktır. Hakk'ı Hakk'da aramak lâzım... Hakk; bâtılda aranmaz.

İnanan, soysuzlaşmaz... demiştik. Misâlleri çok ya; işte biri daha... Gulag Takım Adaları'nın 4. cildini bulalım ve 544. sâhifeyi açarak okuyalım. Aleksander Soljenitsin, aynen şunları yazıyor:

«Meselâ herhangibir Dusya Çmil, yuvarlak yüzlü, sessiz, oldukça basît bir kadıncağız. Nöbetçi ona bağırır, sorar:

— Çmil, kaçıncı madde?

Sesinde yumuşaklık, yavaşça cevâb verir:

— Neden soruyorsun babacığım? Orada yazıyor. Hepsini aklımda tutamadım.

— Cezan?

Dusya Teyze içini çeker. Kaçamak cevâb verir amma nöbetçiyi kızdırmak için değil. Sûreleri bilmek insanların haddine mi? Rahat rahat vereceği cevâbı düşünür:

— Hangi ceza? Allah, günahlarımı afvedinceye kadar burada kalacağım.

Asker «aptal karı!» diye güler: «Onbeş yıl'a mahkûm olmuşsun, o kadar kalacaksın, belki daha da uzun.»

İkibuçuk yıl hiçbir yere başvurmadığı hâlde âni bir emir gelir: Tahliye.

İnancın gücü budur. Bu insana nasıl gıpta edilmez? Onun durumu daha mı iyiydi? Ne münasebet! «Râhibelerle» sokak kadınlarının bir arada, cezâlılar kampında tutulduklarını herkes bilir. Ama tek bir İMÂN SÂHİBİ'nin soysuzlaştığı görülmüş müdür? ÖLDÜLAR AMMA, SOYSUZLAŞMADAN ÖLDÜLER.»

İşte Rusya'daki esir kamplarında çeşitli eziyetlere ve baskılara mârûz kalan bir inanmış kişinin hikâyesi. İnanan, soysuzlaşmaz. Hele Müslüman... Asla! Hakk'a bağlanan ve Allah'a inanan Müslüman daima soylu yaşar, daima Rabbı'na koşar. Selâm ona...

okuyucularımıza...

Muhterem okuyucularımız, seçimler esnasında münderecatımızm kesafeti cihetiyle uzunca bir müddet, sizlerden gelen kısaca da olsa birkaç satırla cevaplandırılması gereken mektûblarınıza yer verememiştik. Bu sayımızdan itibaren sayfa hacminin müsaadesi nisbetinde sizlerle haberleşmeye yeniden başlıyoruz. **SEBİL**

● **Mehmed Demirbaş/İSTANBUL :** Abone olanlara ayrıca bir kart göndermemekteyiz. Adres değişikliğiniz yapılmıştır. Postadaki gecikmeler bizim elimizde olmayan mahzurlardandır. Selâmlar..

● **Mustafa Temel/ADANA :** İlk adresinize giden gazetelerden biri iade olundu. Bunun üzerine posta çekine yazdığınız adrese de göndermeye başladık. Onun için elinize ikişer gazete geçmiş. İkazınıza teşekkür ederiz. Selâmlar..

● **Mehmed Özcan/BEYŞEHİR :** Kayıdlarımıza göre gazeteniz muntazaman postalanmaktadır. Selâmlar...

● **Mahmut Ertan/URFA :** Abone bedelini posta havalesi ile değil, Posta Çeki 97 446 numara Kadir Mısıroğlu namına gönderiniz. Posta Çeki kâğıtlarını her postahanede bulabilirsiniz. Selâmlar...

● **Ahmed Ekiz/SİVAS :** Abone müddetiniz 99. sayımızla nihayete ermektedir. Selâmlar..

● **Üçeller Koll. Şrt. Eyüp Kalkavan/RİZE :** Abonenizi oğlunuz yazdığı bir mektubla Eskişehir'e çevirmiş. Gazeteniz bu sebeple size gönderilmemiş.. Selâmlar..

● **Halil Katıkçı/ÇORUM :** Abdullah Çakan ve İrfan Çetin isimli kardeşlerimizin gazeteleri biri 65, diğeri 66. sayımızdan itibaren gönderilmeye başlanmıştır. Selâmlar..

● **Mustafa Bayraktar/KANDİLLİ :** Abone müddetiniz 90. sayı itibariyle nihayet bulacaktır. Selâmlar..

● **Celâl Malkoç/TRABZON :** Abone müddetiniz bu sayunızla sona ermiştir. Yenileyeceğinizi tahmin ederek daha bir süre göndereceğiz. Selâmlar..

● **Nuri Horozoğlu/KAYSERİ :** Size mükerrer gelen gazetelerin abone numaralarını bildirirseniz, mesele hâllolunabilir. Selâmlar..

● **İbrahim Cantürk/MUDURNU :** Havaleniz alınmıştır. Teşekkür ederiz. Keza gazeteniz de muntazaman gönderilmektedir. Selâmlar...

● **HAKKÂRİ'den yazan okuyucumuz :** Lütfen isminizi bildiriniz ki, kayıdlarımıza bakabilelim. Selâmlar..

● **M. Ali Erdoğdu/ANAMUR :** Sizi bir kardeşimiz abone yapmış. Gönderilen gazetelerin bedeli peşinen alınmış. Bilginize sunarız. Selâmlar..

● **AZMİ DEMİRCİ/TOKAT :** Sebil'e abone kaydetmeniz için, abone olacakların Posta Çeki 97 446 nolu hesaba ad ve adreslerini sarih olarak yazarak altı aylık veya yıllık bedellerini yatırmalarını sağlamanız kâfidir. Alâkanıza teşekkür, eder, gayretlerinizin devamını temenni ederiz. Selâmlar..

● **Muhammed Tarakçı/İSTANBUL :** Biz sizin eski kaydınıza rastlayamadık. Abone kayıd numaranızı biliyorsanız, lütfen bildiriniz. Selâmlar..

● **Hüseyin DİNÇ/URFA :** Yapmış olduğunuz abone kardeşlerimizin gazeteleri muntazaman gönderilmeye başlanmıştır. Selâmlar..

● **Mustaaf Yazıcı/TRABZON :** Abone müddetiniz 94. sayımızda son buluyor. Selâmlar..

● **Turgut Sağbaş/PAZAR :** Eksik olan nüshaları idarehanemize bildirerek temin edebilirsiniz. Selâmlar..

● **Ap. Dr. Ahmet Tahir Sağol/BURSA :** Ümid ederiz gazeteniz aksamadan size ulaşmaktadır. Selâmlar...

● **Varol Yücel/MALATYA :** Gazetesini alamadığını yazdığınız Mehmed Toy kardeşimizin gazetesi gönderilmektedir. Şükrü İnanç'ın abonesi yapılmıştır. Seyfi Poyraz isimli kardeşimiz abone bedelini göndermemiştir. Selâmlar..

● **Kurtbek Taşan/ERZURUM :** Adres değişikliğiniz yapılmıştır. Selâmlar..

● **Servet Uzun/ARTVİN :** Gazeteniz posta kutusu adresinize gönderilmektedir. Havaleniz alınmıştır. Selâmlar..

● **Sabri Sığütlü/KDZ. EREĞLİ :** Maddi imkânlarınız ne zaman düzelirse borcunuzu o zaman ödersiniz. Hiç üzülmeyiniz, ferah olunuz. Selâmlar...

● **Fethi Bulutgöçer/CEYHAN :** Yeni devre için borcunuz bulunmaktadır. Posta Çeki hesabımıza 200 lira yatırdığınız zaman Aralık ayı nihayetine kadar gazetenizi muntazaman almaya devam edebilirsiniz. Selâmlar...

● **Ali Kaya/ULUKIŞLA :** Abone bedelini Posta Çeki 97 446'ya Kadir Mısıroğlu namına yatırmalısınız. Selâmlar...

● **Resûl Küçük/BAYRAMPAŞA :** Abone süreniz 110. sayıda son buluyor. Selâmlar..

● **Yusuf Türker/KÜTAHYA :** Abone olup da gazetesini alamadığını bildirdiğiniz Ömer Özbek kardeşimizin gazetesi PTT tarafından adresinde bulunmadığı ifade edilerek iade edilmiştir. Bilginizi rica ederiz. Selâmlar..

BEŞ - ELLER
DAHİLİ TİCARET
AHMET HACIOĞLU ve ORTAKLARI
TOPTAN KONSERVE, BAKKALİYE ve KIRTASİYE
Yeni Gıda Sitesi 2. Sokak, No:34
UNKAPANI - İSTANBUL
Telefon: 22 51 05

Bütün Müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin mübarek Regâib Kandilini tebrik eder, sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.

KOÇALLAR TİCARET KOLL. ŞTİ.
İBRAHİM KOÇAL ve KARDEŞLERİ
Dahili ticaret, Alım, Satım, İmalât, Komisyon Mümeasillik, İthalât, İhracat
Bütün Müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin mübarek Fegâib Kandili'ni tebrik eder, sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.
MERKEZ:
Unkapanı, Yeni Gıda Sitesi 11 ci Sok. No. 155 - 156
Telefon : 26 87 12 - 22 55 77
ŞUBE : Çengelköy Halk Caddesi No. 23
Telefon : 32 08 68 - İSTANBUL
Sicil Tic. : 120956/68044

Ak Yıldız MENSUCAT
KILIM ve BATTANİYELERİ
AHMET AKYILDIZ
MAĞAZA : Şekerciler, Tarakçılar Cad.
Büyük Ticaret Han No. 7 İSTANBUL
☎ : 26 55 25

Bütün Müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin mübarek Regâib Kandilini tebrik eder, sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.

HACI ABDURRAHMAN BEŞİKÇİ MAHDUMLARI KİTABEVİ
Ahmed Fâruk Beşikçi
Bütün Müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin mübarek Fegâib Kandili'ni tebrik eder, sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.
TOPTAN VE PERAKENDE SATIŞ HER TÜRLÜ TÜRKÇE, ARAPÇA, DİNİ, MİLLİ AHLÂKİ, İLMİ, TARİHİ ESERLERİ KİTABEVİMİZDEN TEMİN EDİLİR.
Çarşıcamii Karşısı No: 13
Tel. : 1512 - 2718'den TRABZON

Eğirdir Örme Sanayii
Anadolu Pasajı Nu: 13
Mahmutpaşa İST.
Merkez: 28 54 96

Bütün Müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin mübarek Regâib Kandilini tebrik eder, sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.

Arifler
ÖRME SANAYİİ
Merkez :
Cağaloğlu, Türkocağı Cad. İstanbul İş Hanı
Nu : 21
Tel : 22 27 98 — 26 74 99

Bütün Müslümanların, dost, akraba ve müşterilerimizin mübarek Regâib Kandilini tebrik eder, sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.

ALPTEKİN KONFEKSİYON
ELBİSE
PARDESÜ
İMAL ve TOPTAN
OSMAN ALPTEKİN
Çakmakçılar Yokuşu
Tarakçılar Cad. No.25
Telefon: 27 53 52 İST.

Bütün Müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin mübarek Regâib Kandilini tebrik eder, sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.

VL
VANLIOĞLU TİCARET
ARSA OFİSİ
MAHMUT VANLIOĞLU
Tel.21 02 60-25 71 74

Vanlıoğlu Ticaret Arsa Ofisi

Bütün müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin mübarek Regâib Kandilini tebrik eder sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.

Gaziosmanpaşa Arnavutköyü'nde tarnamı
9.800 T.L. 120 metrekarelik arsalar

NOT : Cumartesi ve Pazar günleri saat 10.00'da servisimiz emrinizdedir.
ADRES/ Fatih, Malta Fevzipaşa Cad. No : 36 Tel : 21 02 60 İSTANBUL

TUĞLU
BATTANİYELERİ
İmalât ve Toptan Satışı
Çakmakçılar Yokuşu
Büyük Yeni Han zemin kat nu: 3 Tel: 22 42 61
İSTANBUL

Bütün müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin mübarek Regâib Kandilini tebrik eder sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.

HİSAR mensucat
Döşemelik ve Perdelik kadife sanayii ve ticareti a.ş.
İ.M.Ç. 5 Blok No: 5302
Unkapanı

Bütün müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin mübarek Regâib Kandilini tebrik eder sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.

Oto Mazot

Pangaltı Dolapdere
Caddesi No: 178-180
İSTANBUL

Bütün Müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin mübarek Regâib Kandilini tebrik eder, sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.

ULUSOY

Sümer Yığcı

Bütün müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin mübarek Regâib Kandilini tebrik eder sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.

Halid Abdullahoğlu

Dolapdere Caddesi Nu : 134/A
Pangaltı — İSTANBUL

Bütün Müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin mübarek Regâib Kandilini tebrik eder, sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.

سبيل
الكل في سبيل الحق
Sebil
herşey hak için

Haftalık, tarafsız, siyâsi, edeb tarihi gazete ● Yıl: 2, Sayı: 78 fiyatı 5 lira (yurtdışı bir misli)
Başyazarı ve Mes'ul Müdürü
Kadir MISIROĞLU
Umumi Neşriyat Müdürü:
Yılmaz YALÇINER
İdarehâne adresi: Vilâyet Han Kat: 3, No: 204 — İstanbul
Telefon: 26 38 96
Posta Çeki nu: 97 446
Dizgi: Sebil Matbaası,
Baskı: Fazilet Matbaası

Sebil

Everything
Devoted to the Truth (HAQQ)
An independent Muslim,
Historical, Political and Literary
Weekly.
P.O. BOX: 808
Istanbul — TURKEY
Representative of
Germany A. Rüştü BANAZ —
Hasan DAMAR 33 Braunschweig
Ekbert Str. 24 ● Postscheckonto
nr. 37938-300 Hannover
Telefon: 0531-85033

● ABONE:
Yıllık abone bedeli 200 lira, altı aylık 100 liradır Yurt dışı abone bedeli bir misli alınır. Yurt dışından (Avrupa'dan) abone olmak isteyenler, yukarıdaki adresleri kaydedilen Almanya temsilcilerimize müracaat ederler. Yurt içinden abone olacaklar abone bedelini Posta Çeki nu: 97 446'ya havale ile vaziyeti idarehanemize bildirirler.

● İLÂN:
Neşriyatımıza aykırı görülen ilânlar alınmaz. İlânların siyah - beyaz sütûn santimi 50 liradır Kitap ilânlarında tenzilât yapılır. Arkâ kapak için dört renk ilân tam sayfa (üç sütûn) 5.000 lira

● DAĞITIM:
Ukaz Dağıtım Şirketi tarafından yapılmaktadır.

Bütün müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin mübarek Regâib Kandilini tebrik eder sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.

Sebil Yayınevi

Bütün Müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin mübarek Regâib Kandilini tebrik eder, sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.

UKAZ
DAĞITIM

Yahya Kıgılı

Sultanhamam
İSTANBUL

Bütün müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin mübarek Regâib Kandilini tebrik eder sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.

Bakoğlu Matbaası

Evkaf Sok. Nu: 16
Tel : 26 54 72
Çemberlitaş - İSTANBUL

Bütün Müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin mübarek Regâib Kandilini tebrik eder, sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.

Şadol Boya Sanâyii

Kemal Şadoğlu

Fermeneciler Caddesi
Nu : 76-78
İSTANBUL

Bütün müslümanların; dost, akraba ve müşterilerimizin mübarek Regâib Kandilini tebrik eder sıhhat ve selâmetler niyaz ederiz.

OKUYUCU İLE HASBİHAL

(Baştarafı 2. Sayfamızda)

yanması..» gibi argoyu tedai ettiren bir iğrenç ifade bulup çıkarmıştı!.

Tekelci sermayenin emrinde, özüne yabancılaşmış bir basından elbette başka türlü davranış beklenemez. Dün olduğu gibi bugün ve elbette bu düzen böyle devam ettikçe yarın, bu türlü müptezillikler zaman zaman hıyanete varacak ölçülerde devam edecektir.

Bu belli...

Ancak, Muhterem Erbakan'ın nasihat ederken ve arkadaşımızın da öfkeyle kepâzeliğin üzerine giderken yanılmakta oldukları bir husus vardı:

Muhterem Erbakan muhâtabının biçareliğini gözden kaçırmıştı. Arkadaşımızın tekelci sermaye uşağı olarak vasıflandırdığı, Erbakan'ın «liberal» dediği basına hangi temsilcileri seviyesinde nasihat etmişti?

— Muhabirleri...

Evet evet muhabirleri. Yaka - paça açık, sırtında amerikan tişortu ve, boynunda madalyonu, dişisinin ve erkeğinin kıçında yine amerikan bulicini bulunan muhabirleri...

Kılık - kıyafetinde değilse bile seviyelerini sualllerindeki iptidaî malûmat yanlışlarıyla tesbit edebileceğiniz birkaç muhabire nasihat etmenin faydası olamazdı. Ve elbette öfkelenmenin de.

Hakikaten, suâl sahibi muhabir daha bu memlekette seçimlerin hangi merciin «gözetim ve denetiminde» bulunduğundan dahi haberi yokken, siz buna nasıl olur da, tekelci sermâyenin ve içteki - dıştaki egemen güçlerin düzenbazlıklarından bahsedebilirdiniz?. Nasıl bu düzenbazlıkları anlamasını ve âlet olmaktan sakınmasını isteyebilirdiniz?.

Beyhûde!

Beyhûde idi çünkü, onlar alt tarafı muhabir idi ve aybaşında alacağı üç beş kuruştan fazlasına, iteklendiği alâyişin sarhoşluğundan başkasına, oyuncak olduğu kapıkullığından ötesine kafası çalışmazdı.

Çalışsa ne olacak? Biçâre, netice itibariyle patronunun iplerine bağlıydı.

Kuklalar nasihati idrak edebilir mi?.

Kuklalara öfkelenilebilir mi?.

Kuklalara ne nasihat ve ne de öfkelenmek gerek.. Asıl muhatab «kuklacılar» olmalı.

«Kuklacılar» a da yine nasihat edilmez, onlara öfkelenilir amma, o da yetmez, onlara illâ kötek gerek!

Yoksa yazıktır tüketilen nefese.. Bu memlekette nushi ile uslanacak olanlar yok, tekdir de para etmez, tekrar edelim kötek gerek kötek!..

Hürmetlerimizle...

Sebil

Selâm

Y. YALÇINER

KORUTÜRK DE BİLİYOR Kİ

Tenkidden âzade mi Sayın Cumhurbaşkanı?. Hatadan âzade mi ki, tenkidden masûn olsun?. Netice itibariyle insan.. Elbette hataları olacaktır, yazılacaktır ve elbette lisanı münasible tenkid de olunacaktır.

Noksandan münezzeh bir tek Allah var..

Korutürk kim ki?..

Yanlış hatırlamıyorsam, Sayın Korutürk'e hitaben, işbaşına geçtiği günden bu tarafa, 5 - 6 açık mektub yazdım. Bilmem Çankaya Köşkü'nün etrafındaki barajı geçti de okudu, bilmem yâverlerinin sekreteryasının masalarında kaldı, haberdar olamadı. Her ne hâl ise ancak, yazdıklarımız karşısındaki tavrını bilmemekle beraber, bilebildiğim hiçbir patırtının olmayışıdır. Yoksa, bu yazıları her kaleme alışımda.

«— *Tamam,*» demişlerdir, «... *bekle derdest edileceksin bu defa...*»

«Patırtıdan» kastımı anladınız değil mi, «derdest» edilmek, «dam yolculuğu»na çıkmak.

Yazdıklarımı ilkin yakınlarıma okumak âdetimdir. Sevincimi, öfkemi, nefretimi -isteseler de istemeseler de- yakınlarımla paylaşmak gibi -dilerseniz zorbalık deyi iz- tarafını vardır. Ama asıl maksadım onların tenkidlerini, tavsiyelerini öğrenmektir. Yazmadan önce değil yazdıktan sonra başvurduğum bir tür istişâredir bu...

Ve Cumhurbaşkanı Korutürk'e hitaben yazdıklarını okuduğum da bu müşaverenin ilk aksi şöyledir:

«— *Sakın hakaret makaret var, deyip, seni derdest etmesinler?...*»

«— *Nerede bunun hakaret eden tarafı?*» diye sorarım.

«— *Canım...*» derler, «... *maksad susturmak değil mi, bulurlar işte... İmâ bulurlar, şunu bulurlar, bunu bulurlar..*»

Çok değil seçimler arefesinde neşrolunan «Ver reyini AP veya CHP'ye..» başlıklı yazım, doğrudan doğruya sayın Korutürk ile alâkalı değildi ama, dostlarım yine titizlenmişlerdi. Efendim, o fıkranın bir paragrafında hani, «*Sayın Fahri Korutürk lûtfedin siz de verin reyinizi AP veya CHP'ye..*» demiştim ya, ondan..

Ne vardı bunda titizlenecek?... *(Farkındaysanız «korkacak» demiyorum, elhamdülillâh yaradan Rabbimden gayrısına... Dostlarımızın da bizim de yüreğimizde korku gezinmez. Korkunun ecele faydası olmadığını ve hele aldığımız nefes gibi ecelin de nasib olduğunu biliriz.)*

Eveeet, ne vardı bunda titizlenecek? Hakaret - makaret neresindeydi bu cümlenin; nitekim Sayın Cumhurbaşkanı sandık başına gidip bir güzel reyini kullanmadı mı?. Kullandı.. Ama kime verdi?... Elbette kime verdiğini ne bileceğiz?.

Ne var ki, ben yine iddia edebilirim: Sayın Korutürk, vatandaşın nâmusu olarak ifadelendirilen o reyini ya AP'ye vermiştir veya CHP'ye... *(Dostlarımın yine titizlenmelerini dikkate alarak bu defa notumu buraya düşüyorum: Bu bir iddia, hakaret neresinde?..)*

Korutürk reyini ya AP veya CHP'ye vermiştir, başka ihtimâl göremiyorum ben. Niçin mi?.. Anlatayım:

Geriye hangi partiler kalıyor, işte: CGP.. Atatürkçü Feyzioğlu'nun partisi. Korutürk bu partinin belki her fikriyle mutabıktır. Süngülü demokrasilere başbakan yetiştirmekle ünlü bu parti, Sayın Korutürk'ün takdir ettiği bir parti olabilir. Fakat, reyini vermez. Vermez çünki, bu partinin bir güç teşkil etmediğini bilir. Ve herhalde seçilememe gibi bir âkıbetle karşılaşması halinde, Feyzioğlunun kontenjandan senatör yapılacağına dâir Ankara'da çıkan söylenti onun kulağına kadar gelmiştir. Bizim yazılarımıza ambargo koyan Köşk efrâdı, bu söylentiyi de ambargolayacak değil ya..

Peki, sonra kimler var, yâni partiler?.. DP var. DP'ye veya TBP'ye mi verecek? Güldürmeyin beni, bu partilere tek milletvekilliğini çok gören vatandaş kadar Sayın Korutürk'ün iz'ânı yok mu?. TİP'e verir mi?.. Sanmam. Sosyalizmin bayrağını Meclis'e dikmekten sözederek yola çıkanlar için, Maocular sokaklara yapıştırdıkları afişlerde ne yazmışlardı, hatırlayın bir: «Rus uşağı..» Böyle bir ithamla afişe olmuş partiye Korutürk niçin rey versin, hem sosyalizm bayrağı Köşk'e dikilince Korutürk orada oturabilir mi?.. Olmaz böyle şey!

Ey, diyeceksiniz ki:

«— *Aynı afişlerde AP, CGP ve MHP'den Amerikan uşağı diye bahsolunuyordu..*»

Orasını kurcalamayın. Kurcalamayın ve unutmayın ki, Sayın Korutürk'ün başında bulunduğu devlet Amerika'nın müttefikidir!

Ne diyorduk, galiba geriye MHP kaldı.. Korutürk onlara da rey vermez. Cevdet Sunay olsaydı, tamam, ona itirazım yok!

MSP'yi unutmadım tabii. Zaten o noktaya gelmek üzere geçtik, daktilonun başına.

Korutürk, MSP'ye değil rey vermek, —vebâli onun hesabına yorumlar yapan solak - salak bütün yazar - çızarların boynuna— tahammülü bile yoktur. Türkiye'de hele onun Devlet Reisliği devresinde böyle bir partinin bulunmasını —belki— talihsizlik olarak addediyordur.

Bu benim düşüncem, bana ait ama, mesnedi belli, vebâli kimlere ait —yazdım— onlar da belli. Korutürk'ün, Ecevit'e hükûmet kurma selâhiyeti veren mektubunun nasıl tefsir olunduğunu okumak, kanaatimi teyid etmeniz için kâfi:

«*Ne diyor Köşk?*

Şimdiğe değin ilk kez, hükûmetin kuruluş biçimi üzerine bazı sınırlar çiziyor... Örneğin, «Atatürk ilkelerini ve Anayasamızda tanınan esasları titizlikle koruyacak» bir şekilde kur diyor..

Bunun Çankaya dilinden, siyasal literatüre çevirisi şudur:

— MSP'siz bir hükûmet kur, Atatürk ilkelerine ve Anayasamızın layik cumhuriyet temellerine bağlılığı kuşku götüren bu partinin tasalludundan devleti uzak tutarak kur...» (Ö.Ö. Milliyet, 17.6.1977)

Gördünüz mü «çevirmen» in tercümesini.. Devamı var, şöyle:

«*Başka ne diyor?*

.....

Yani?..

— AP ile anlaşmaya bak..

— Eeee anlaşmanın olasılığı yoksa.

— O zaman azınlık kur, ama MSP'siz kur...»

Başka misaller bir tarafa, sadece bir solak yazar, Cumhurbaşkanı Korutürk'ü işte böyle konuşturuyor. Şu yorum dahi bizim, Korutürk'ün reyini ya AP veya CHP'ye verdiğine dair iddiamızın bir delili sayılamaz mı? Ve aynı zamanda MSP'yi istememezliğinin?...

«İstememezliğinin» diyorum, ve «düşmanlığının» şeklinde yazmaktan imtina ediyorum. Çünkü, düşmanlık bahsinde, Sayın Korutürk'ün yazmam halinde, teyid edeceği tek düşmanlığı vardır ki, o da «Şeriatçılık düşmanlığı»dır.

Sosyalizme bile düşman değildir Korutürk, şeriatçılığa düşman olduğu kadar... Kapitalizme de... Bil'akis o bu düzenden yanadır. Siz istediğiniz kadar bu düzenden için, «faizci, sömürücü düzen» diye durun, Sayın Korutürk bu tür suçlamaları ciddiye almayacak bir mevkide kurulu düzenin en ileri kademesinde oturmaktadır. Onun içindir ki, kurulu düzenin iki partisinden yanadır ve onlardan birine reyini vermiştir.

«— *Ama CHP, bu düzen değişmeli diyor!...*» şeklindeki itirazınızı duyar gibiyim. Hadi canım sizde, CHP'nin bu lâfını tekelci sermaye bile ciddiye almıyor ve CHP'ye destek oluyor, Sayın Korutürk mü alacak?. Herkes gibi, ben de biliyorum ve Korutürk de biliyor ki, bu ülkede düzeni değiştirecek olanlar sadece ve sadece, şeriatçılardır!...

NOT: Geçen sayımızda bir it kulübesinin önüne bir çanak kına koyup karikatürize ederek, «yeme de yak!» demiştim. Bunun üzerine birtakım kimseferden imzasız küfürnâmeler aldım. Kayseri'den yazan S. Ali Sülker ise imzasını atmış ama, adresini vermemiş. Verseydi, kendisine hususi cevabımı gönderirdim. Her ürüyene hoşt diyecek vaktim de yok, ya, olsun işte!...